

SOKOLSKI GLASNIK

GLASILO SAVEZA SOKOLA KRALJEVINE JUGOSLAVIJE

ČUVAJTE JUGOSLAVIJU!

Izlazi svakog petka • Godišnja pretplata 50 din. • Uredništvo i uprava Prestolonaslednikov trg 34 • Adresa za pošiljke: Poštanski pretnac 342 • Telefoni uredništva i uprave 30-866 i 26-105 • Račun Poštanske štedionice br. 57-686 • Oglasi po ceniku •

Beograd, 2 novembar 1940
God. XI • Broj 44

ŠTA JE SOKO I KO JE SOKO?!

Sokolska misao je jasna i zdrava kao kristal, pa ne treba objašnjavanja, — misli se obično. A zar i Hristova nauka nije, i te kako jasna i zdrava, pa je ipak bilo potrebno da je toliki glasnici tumače? Zar se misao pravde nije od prvih početaka u srcu čovečjem javila, kao ono najlepše, što ga je izdizalo nad životinjom, — jednako kao i misao istine i slobode, — pa ipak ima časova kad nam se čini, da smo još toliko udaljeni od tih ideala, kao da nikad nisu ni postojali?...

Tako je i sa misli sokolskom. Tirš i Figner su govorili jasno i odlučno, kao što mogu da govore samo apostoli jedne visoke nauke, — jednako kao što su govorili i pioniri našeg, jugoslovenskog sokolstva. Sem toga, postoje tu naši duboko proučeni, iz najdubljih izvora narodne duše crpljeni statuti i programi, pravila i proglašenja, a povrh svega naši „PUTEVI I CILJEVI“, — tako da razumnom čoveku izgleda, da ni zapete ne bi trebalo da bude, u kojoj već unapred nije tačno određen stav svakog pravog Sokola, u kojoj nije kazano kakav treba da mu je svaki pojedini korak i čitav život.

Pa ipak, nema dana da nas iskustvo ne uči, da treba to po stoti i hiljaduti put ponavljati; da treba to kazivati, ne samo onima koji tek ulaze u organizaciju, nego i drugima, a ponajviše onima koji su o svakome spremni na prečac da sude.

Šta je Soko i ko je Soko?

SOKO JE PRE SVEGA ZNAČAJ, — KARAKTER! I pametan i srčan može da bude čovek, — dobro vaspitan i učen, valjan vežbač i vršilac svih članskih dužnosti, ali bez čvrstog i izrađenog karaktera čovek nije Soko! Ima li toga u njemu, može da bude i slabiji vežbač, manje obdaren ili uredan, pa ipak je Soko. I ko to ne shvaća, taj ne samo da nije shvatio Tirša i Fignera, ali nije razumeo ni duh Kosova i Petrova gvozda, ni Kumanovo i Kajmakčalan.

A karakter, šta znači?

Znači vitešku doslednost, mušku izdržljivost, nepokolebljivost pred napadajima, istrajnost pred neuspesima, veru i u najtežem porazu! Karakter znači otvorenost i iskrenost, čovek koji predstavlja istinski značaj, ne povija glavu pred tuđim željama, ne ide za veštački ubačenim parolama, ne predaje se demagoškim strujama i ne napušta brata koji je progonjen. Karakter ima nepogrešiv kompas za sve prilike i probleme: Ne podupire nikada to što traže protivnici, pa ma u kakve kičene reči to bilo uvijeno.

Čovek od značaja ne pozna ni paničarstva ni defetizma. On zna, da je već mnogima izgledalo da su naš narod zbrisali sa lica zemlje, pa ipak se digao, baš zato što je imao značaja, koji ni u tim trenucima nisu gubili vere. Karakter zna da o prilagođivanju i o kapitulacijama unapred govore samo mekušci, ne uspevajući da time zaštite ni sebe, a kamo li celinu. Čovek od značaja zna, da je svako ulagivanje nagrađeno prezrenjem, čak i od onih kojima je upućeno, i da je sud istorije vrlo težak o svima, koji su u opštim teškoćama iskorištavali nepokolebljivost drugih, da što bolje plasiraju svoje usluge.

Karakter zna vreme i meru za sve. Ni protivnika neće napasti u prilikama koje ne odgovaraju časti i viteštvu, a kamo li svog čoveka. Baš onda kad su vremena teška, čovek od značaja će proći preko svega ličnog i sporednog, pa će se izdignuti do katonskog morala, još strožijeg nego li u normalnim vremenima.

Kao što se zlato kuša u vatri, tako se i karakter kuša u vrtlogu iznimnih vremena, u navalama strasti i poroka, u bujicama koje nanose nečist sa svih strana i u kojima se onima, koji nemaju karaktera, nudi prilika da „dodu do izražaja“. Biti karakter znači odoliti svemu tome, znači boriti se i žrtvovati se, ako treba! A tamo gde ima takvih karaktera, pobeda je sigurna, — o čemu nam najbolje svedoči slučaj malene Srbije.

ŠTA DAKLE PRETSTAVLJA SOKO DRUGO, NEGO LI SVESTRANO IZGRAĐENI KARAKTER? I nije li u vrlinama, koje smo gore naveli, sva suština sokolstva? Šta drugo znači biti Soko, nego li istrajati na svojim „Pu-

ПРЕД ВЕЛИКЕ ДАНЕ

Надазимо се у последњој години С.П.П., у првом предвечерју великог дана када целокупно соколство излази пред суд нације, коме ће положити рачуне о свом раду. Тај суд је једино позван да оцени наш рад, јер за нацију радимо.

Ми смо дали завет да ћемо испунити све задатке које смо добровољно узели на себе да спроведемо током С.П.П. Нико нас на то није силно, већ дужност према нашој соколској савести. Прегледајмо стога да ли смо и колико одговорили и удовољили тим обавезама. Ако нисмо све учинили, потрудимо се за ово кратко време да постигнемо и последњи наш циљ. На тај начин одужићемо се себи, соколству и целом нашем народу. Соколство мора изаћи ведра чела пред народни суд. Соколство мора и хоће да покаже свима и свакоме дела. Не реч, већ дела су згазила све наше противнике, и до сада, па ће то и овога пута учинити.

Велики слет неће се, на жалост, моћи одржати у оној размери у којој је био замисљен, али нас несме поколебати ни за тренутак. Ми ћемо на овом слету показати нашу сопствену снагу и ако болних срцаца

за онима које је зла судбина отргла од нас, бар, надајмо се у Бога, за краће време. На том слету морамо сви бити. Нико не сме изостати да не дође! Један крај другог, сестре и браћо, стајаћемо и високо држати југословенску заставу која ће се поносно лепршати по нашем југословенском небу.

Испитајмо се, браћо, да ли можемо овакви, какви јесмо, изаћи на слет. Ако нисмо, усавршимо се сви као један, јер ћемо само тако успети. Сетимо се да, појединац није ништа, док је целина све. Велики дани који долазе, дани су славе и победе. Исто као што наш вредни сељак прославља дане жетве, после мученичког рада, тако ћемо и ми славити наш успех рада С.П.П. Показаћемо тада нашу свест и чврстину, одлучну вољу да очувамо тековину наших предака пред нашој снагом несташе све оно што се супротставља нашем раду. Народ ће нам издати пуномоћ за наш даљи рад, а противнике осудити.

Спремајмо се за велике дане, дане победе југословенске милије.

П. Петровачки
Мартонош

Седница пленума Управе Савеза Сокола Н.Б. Брат Др. Белајчић о данашњем ставу соколства

Пре главне годишње скупштине Савеза Сокола К. Ј., одржао је пленум Савезне управе своју седницу, у суботу 26. о. м., у 9 сати изјутра. Седницу је отворио први заменик старешине, брат Др. В. Белајчић, нагласивши важност соколског рада и соколске одлучности у данашњим временима. Истиче, да су се сви соколи, без разлике, положили завет на идеологију, која је садржана у нашем „Путевима и циљевима“, па тој идеологији морамо остати верни, јер нас од тог завета може ослободити само одлука скупштине Савеза. Нико не сме да иде другим правцем, нити за другом идеологијом, докле год врховни форум соколства не одреди да се његова начела, садржана у „Путевима и циљевима“, морају мењати. Соколство треба да је изнутра

јак и компактно, и онда га никакви напади споља не могу сломити. Савезна управа је водила соколство према горе споменути начелима и може мирне душе да одговара пред свим својим чланством. Ако постоје мишљења, да треба мењати „Путеве и циљеве“, да треба мењати идеологију соколства и да у вези с тиме треба ревидирати поверење према савезној управи онда то треба отворено казати. Соколство је баш у последње време показало нарочиту делатност, која је била од велике користи за подизање националног духа и за нашу националну ствар. Нарочито подвлачи народно-одбранбену делатност соколства, те велике манифестације на Кајмакчалану и Мојковцу, као и свечаности приликом рођендана Њ. В. Краља Петра II.

тевима и циљевима“, на својим славним, југословенским, словенским, човекањским и борбеним традицијama, па остати исправна чела са штитом у рuci, или се вратити — на томе штиту? Може ли уопште неко shvatiti sokolstvo drugačije, nego li tako? I da li izvan toga ima uopšte sokolstva?

— NEMA, odgovaraju nam stotine hiljada naše braće preko čitave naše herojske Jugoslavije: — SOKO JE ČVRST I NEPOKOLEBLJIV KARAKTER, ŠIROK DUH, DALEKOG POGLEDA, DIJAMANTNE ČESTITOSTI, VITEŠKOG STAVA I BRATSTVA DO GROBA! I baš zato što je sokolstvo takvo, pobeda je njegova!

После говора брата Белајчића, који је прихваћен срдчним одобравањем, узели су реч браћа: М. Синобад, Др. Бесаровић, Душан Јовановић, Др. В. Лавић, Ј. Смертник, В. Тодоровић, Др. Гавранчић, Др. Х. Верк, Ран. Димитријевић, Г. Милошевић, М. Саблић, Инг. Вучковић, М. Смиљанић, Ф. Вањек итд. Готово сви говорници су се изјавили одлучно против сваког мењања идеологије и начелног става југословенског соколства, као и против сваке ревизије „Путева и циљева“, изражујући пуно признање савезном старешинству.

После тога је председавајући брат Белајчић, ставио предлог да савезна управа прихвати, као свој, извештај што га је савезно старешинство припремило за главну годишњу скупштину Савеза. Након што је прочитан извештај ревизионог одбора, предлог бр. Белајчића је прихваћен. Тиме је седница пленума савезне управе завршила свој рад.

Њ. В. Краљ је посетио Жичу и Крагујевац

У низу Својих научно-школских путовања по земљи, Њ. В. Краљ Петар II посетио је претпрошлог четвртка и петка, у пратњи Њ. Кр. Вис. Кнеза Александра и Своје свите, Краљево, Жичу, Крагујевац и околна места. И на овом путу, народ је одушевљено поздрављао младог Краља, засипајући цвећем аутомобил, којим је Краљ сам управљао.

Њ. В. Краљ посетио је у Краљеву ваздухопловни завод, а у манастиру Жичи га је поздравио епископ, г. Николај, који је служио молитву за дуг и срећан живот Његовог Величанства. Млади Краљ је са пратњом разгледао манастирску ризницу и гроб Стевана Првовенчаног. После тога се са сељацима задржао у разговору, а онда наставио пут у Матарушку Бању.

У Крагујевцу је Њ. В. Краљ са Њ. Вис. Кнезом Александром посетио Војно технички завод и Војну занатску школу, где га је дочекао и поздравио, министар војске, генерал Недић, са управником завода, командантом шумадијске дивизије и бројним одличницима.

Свој нашој браћи муслиманске вероисповести честитамо СРЕЋНЕ, БАЈРАМСКЕ ПРАЗНИКЕ!

IZ SOKOLSKOG STUDENTSKOG SREDISTA

Obaveštavaju se članovi Sredista, da će članski sastanak biti u subotu, 2 novembra, u 19 sati, u prostorijama Saveza Sokola, Prestolonaslednikov trg 34.

Kratke vesti iz našeg sokolstva

Sokolsko društvo Blato na Korčuli komemoriralo je šestu godišnjicu smrti Kralja Mučenika svečanim zadušnicama u crkvi-matici, ali mu je bilo sprečeno da im korporativno prisustvuje, pa je posla delegacija i brojno građanstvo. Uveče je održana komemorativna sednica, posećena od velikog broja sokola i meštana, na kojoj je izveden prigodan program. Predavanje o značenju dana održao je brat K. Andrijić.

Sokolsko društvo Nikšić primilo je od »Jugoslavije«, osiguravajućeg društva iz Beograda, prilog od 1.000 dinara, za podizanje sokolskog doma u Nikšiću.

Sokolsko društvo Celje matica je priredilo komemoraciju za blagopokojnim Kraljem Ujedinjenjem. V telovadnici se je zbralo do malega vse članstvo in ves naraščaj. Društveni orkester je zaigral Chopinovo žalno koračnico, nakar je imel čustven in globoko zamišljen govor prof. brat Ivan Mlinar.

Društvo je priredilo v dvorani Narodnega doma, 24. oktobra, poslovljni večer svoji dolgoletni vaditeljici in načelnici, sestri Mirki Grudnovi — Lupnikovi, ki se je ob enem poslovlja tudi s položaja župne načelnice. Poslovljna govora sta imala župni in društveni starešina, v imenu članice se je poslovlila sestra Zofka Debelakova. Sestri Mirki želimo na njenem novem bivališču v Jagodini obilo sreče.

Sokolsko društvo Beograd VII započelo je prošle nedelje pošumljavanjem goleti oko Laudanovog šanca, u Beogradu. Uprkos jakoj kiši okupio se velik broj članstva i naraštaja, sa starešinom Sekulom Zečevićem, načelnikom Kojadinovićem i brojnim članovima uprave na čelu, i zasadili oko dvesta šumskih sadnica. Sokolima je kod sadnje pomagala i jedna grupa »Privrednikovi« pitomaca. Sadenje je vršeno pod nadzorom inženjera iz opštinskog oteka za pošumljavanje. Radovi će se nastaviti iduće nedelje. Soko Beograd VII odlučio je pošumiti sve goleti u svom kraju, u toku ove jeseni.

Sokolska četa u Gomirju, banočina Hrvatska, priredila je društvenu zabavu, prvu u novo-sagrađenom domu, prethodne subote. Poseta je bila odlična, zašto je najbolji dokaz čist prihod od preko 5.000 dinara, što je retkost za ovo maleno selo. — Rad

u društvu nastavlja se u svima pravcima. Otkako je sagrađen dom, radi se uspešno i u tehničkom pogledu.

Sokolska četa Goraždevac, kod Peči, radi vrlo agilno u svima pravcima sokolske delatnosti. Narocito uspešno radi Strelački otesek, koga vode starešina brat B. Radević i načelnik S. Bukumirić. Prvo gađanje puškom priredeno je 20 oktobra uz učešće 47 članova i 10 građana, od kojih su ispunili uslove 30 lica, 27 sokola i 3 meštana.

Sokolsko društvo Bosanski Petrovac izvršilo je konstituisanje Prosvetnog odbora, u koga su ušli braća Modrušan Ante, Radman Ivo, Berg Josip, Kulenović Salih i sestre Živković Vera i Novaković Vera. Izrađen je plan prosvetnog rada, za čije su ostvarenje najbolja garancija članovi PO, na čelu sa bratom Modrušanom. Društvo je nedavno posetio narodni gušlar, brat Perko Mrkajić. Vrše se pripreme za proslavu Prvog decembra u svima kategorijama.

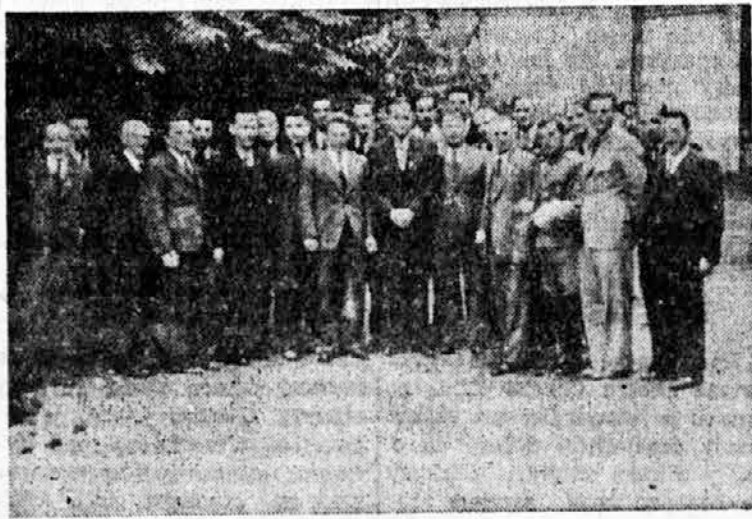
Sokolski podmladak u Velikoj Kikindi priredio je u nedelju, 27. o. m. po podne selo sa velikim uspehom. Na programu je bilo horsko pevanje, recitacije, itd. Od mnogobrojnih lepih tačaka najviše se svidelo skladno pevanje narodnih pesama sestara D. i Lj. Stepanov, učenica. Narocito je velikim uspehom izvedena Nušićeva dečja komedija »Naša deca«. Igrali su Lj. Stepanov i J. Čirilov, učenici osnovne škole. Mnogobrojna publika sa velikim je oduševljenjem pratila njihovu zaista umetničku igru.

Ovom uspešom selu prisustvovalo je oko šest stotina gledalaca, od kojih preko tri stotine dece/osnovnih škola.

U subotu, 2. novembra, naše Sokolsko društvo Velika Kikinda priredilo je večeru svojim članovima. Ova večera biće društveno-zabavnog karaktera. Sokolsko pozorište prikazaće jedno zanimljivo pozorišno delo, a predviđen je i drugi program, uz govor br. starešine.

Sokolska četa Tušilović, banočina Hrvatska, održala je vanrednu godišnju skupštinu, zbog biranja novog starešine, jer je dosadašnji starešina, brat Bijelić, premešten, kako je već javio »Sokolski Glasnik«. Skupština, kojoj su prisustvovali delegati župe Karlovac, braća Sablić, Dočkal i Blašković, izabrala je jednoglasno za novog starešinu brata Josipa Hemulu, odličnog Hrvata i Jugoslovana, iako je Tušilović većinom naseljen pravoslavnim življem.

Lutkarski odsjek Sokolskog društva Karlovac priredio je od 15. septembra do konca oktobra, 6 lutkarskih predstava, na kojima su izvedeni komadi »Hrabra družina«, »Tristotrinaesta pustolovina«, »Petrica se uči čarati«, »Čarobne gusle«, »Sreća u vreću«, »Mudriji od mudrijega«, ova u Sokolskoj četli Turan. Svima predstavama prisustvuje mnoštvo dece, prosečno nedeljno po 250, koja uživaju u vragolijama Kiće sokolića, Petrice, Šilje itd., koji ih, napose Kića, prije predstave savetuju i poučavaju. M.

Učesnici Zbora župskih načelnika

Predavanje Br. Dr. S. Tončića u Sokolskom društvu Borovo

Kao u većini sokolskih jedinica i u Borovu prosvetni rad bio je prilično zapostavljen. Skoro sva briga bila je usredena na tehničku stranu, a sokolstvo traži celog čoveka. U tu svrhu, kao i radi međusobnog upoznavanja i zbližavanja, osnovan je inicijativom prosvetara društva br. Ing. Gregorića, prosvetni odbor i stvoren plan rada. Pozitivni rezultati su već na pomolu. Članovi odbora drže posle vežbovnih časova kraća predavanja, koja su odlično posećena. Ako se ukaže potreba, nastaje slobodna, bratska diskusija. Ovim oblikom predavanja najlakše se briše ukočenost i poznata distanca između predavača i slušalaca; i prava vrednost ovakvog prosvetnog rada moći će se tek s vremenom oceniti.

U okviru gore iznetog programa, prosvetni odbor društva je održao 19. oktobra, u lepo dekorisanoj vežbaonici, vrlo uspešno predavanje, koje je otvorio zamenik starešine, br. Berislav Jeričević, iznoseći značaj ovakvih sokolskih skupova, s obzirom na sadašnje prilike. Bio je srdačno pozdravljen od brojnih meštana, kao i većeg broja ugledne braće iz Vukovara.

Poznat sokolski, tehnički i ideološki trudbenik, br. Dr. Tončić Stanko iz Zagreba, je održao zatim predavanje o sokolskom delovanju u sadašnjici. Predavanje je bilo iscrpno, aktuelno i puno poštenog poleta i idealizma.

Nasuprot tome treba i mora da stoji omladina, koju još nisu zahvatili vali poroka, — idealna hrvatska, srpska i slovenačka mladež, — budući kapital moćne Jugoslavije. Ta omladina mora biti svestrano pripremljena da može poneti teret pri dograđivanju, nove, lepše Jugoslavije. Zato ona mora da jača i duh i telo. Mir po svaku cenu nije ni kada bio misao vodilja nacionalne omladine. Malodušnost treba ugušiti po svaku cenu. Istorije se ne grade kapitalizacijama unapred, već žrtvama. Petrova Gora, Kosovo, Krbavsko Polje, Bela Gora, albanska Golgota, — dovoljno su rečiti primeri časnog narodnog i državnog delovanja. Grešaka od ujedinenja bilo je mnogo, ali ideja državnog i narodnog jedinstva nesme da strada zbog grešaka pojedinaca. Omladina mora imati razumevanja i za socijalnu pravdu i poredak, ali mora ići putem gradjenja a ne ruženja. I zato greh veliki prema Otadžbini

čine oni, koji stavljaju zapreke sokolskom radu.

Buran spontan aplauz bio je nagrada br. Stanku za njegove rodoljubive misli. Iza toga je sestra Žigić Marica lepo recitovala sastav u prozi: »O slobodi«, a br. Jovanović pesmu »Dužnosti i pravu«. Br. Petrović je dao uspešni šaljivi raport. Prosvetni veče završio je br. Jeričević prikazom tri filma iz sokolskog života, od kojih su dva vlasništvo Saveza SKJ, dok je treći film, »O borovijadi« i »Sveslavenskom plesu u Borovu«, vlasništvo br. Jeričevića. Zatim ples je završio ovo veoma uspešno sokolsko poselo.

Bora Radovanović

Prva čajanka u Matici

U velikoj dvorani sokolskog društva Beograd Matica održano je 28. oktobra Prvo sokolsko veče sa čajem. Organizacija priredbe bila je u rukama Dobrotvornog oteka sokolskog društva Beograd—Matica.

Veče su posetili mnogi sokoli i sokolice i njihovi prijatelji. Skromni program otvorio je i goste pozdravio zamenik društvenog starešine brat Otočar Novotni. U svom govoru izneo je značaj sokolskih priredaba društva Maticе и Добротвoрног oтeкa и значај вечeри. Прoчeлницa Добротвoрног oтeкa, сeстрa Милкa Млaдeнoвић поздрaвилa је гoстe и изнeлa улогу Добротвoрног oтeкa у друштву, a нaпoсe пoтрeбaн интeнзивнији рaд сoкoлскиx сeстaрa, пoзвaвши их свe нa сaрaдњу. У дaљeм прoгрaму сeстрa Мирa Пaвлeчeкoвa рeцитoвaлa је Слaдeкoву „Слoвaнскa липa“. Зaтим је прикaзaн филм Сaвeзa сoкoлa „Дeсeти свeсoкoлски слeт у Прaгу 1938 гoдинe“. Пoтрeбнa oбjaшњeнa зa врeмe прикaзивaњa филмa, дaвao је брaт Сeдлaчeк Ивaн. Пoслe филмa, кoјeгa су присутни тoплo поздрaвили, сeстрa Пaвлeчeкoвa рeцитoвaлa је Слaдeкoву „Сo chcemel“, a брaт Сeдлaчeк oтпeвao „Тeчe вoдa тeчe...“. Прирeдбa је зaвршeнa пeвaњeм сoкoлскe химнe „Oј Слoвeни“.

C.

За подизање споменика Милошу Обилићу!

Као што се види из извештаја, који објављујемо у данашњем броју, предлози је бр. инж. Миливоје Смиљанић на главној годишњој скупштини Савеза сокола К. Ј., да се подигне споменик Милошу Обилићу, као најизразитијем симболу јунаштва и самопожртвовања у нашем народу. Предлог је примљен са одушевљењем, па зато овде објављујемо образложење бр. Смиљанића, које приказује смисао и циљ те одлуке.

Наш народ, ваљда више него иједан други, према својој бројној величини, обиловао је у свим временима и у свим племенима и крајевима, великим и бројним јунацима. У појединим догађајима и епохама биле су читаве плејаде див-јунака и витезова.

Карађорђевић и Милошевић устанак дали су плејаду великих људи, балкански и светски рат дали су неизмеран број знатних и незнатних јунака, чији су подвизи и дела сјајна и велика. Исто је било и за време вековног робовања.

Косовска епопеја и трагедија дала је многе незнате, али и многе знате јунаке, чији подвизи и дела су и данас, после пет и по векова таква, да стоје напоредо, или изнад највећих подвига највећих народа у свима епохама историје. Срба Злопоглеђа, Бошко Југовић, Страхинић Бан, побратими Милош Обилић, Милан Топлица, Иван Косанчић, и многи други, чија су дела велика, велики су, и скупно и сваки понаособ. Од свих јунака, кроз сва времена, дело и подвиг Милоша Обилића отска-

че у толикој мери и остаће такво и кроз даље векове.

У народним песмама у историји, у народној легенди и свести, у делима највећих умова нашег народа, подвиг и дело Милоша Обилића, остаје јединствен. Велики војвода, чувен војсковођа, династа и зет царев извршује дело, које је у то време ваљда јединствено. И с тога су сви даљи револуционари и велики борци из устанака и борби, следбеници и угледници Обилића, па ће то бити и за даљу будућност.

За Обилића и његова два побратима вели Косовци девојци, која их је тражила по разбојишту, преврћући по крви јунаке, — кнежев баријктар Орловић Павле:

„Видиш, сестро, она копља бојна, Понајгуша, а и понајниша, Онда ј' пала крвца од јунака, Та добре ме коњу до стремена, До стремена и до узеглије, А јунаку до свилена паса, Онда су ти сва три погинула.“

Велики Његуш, у свом „Горском Вијенцу“, о Обилићу на више места говори:

„Су чим ћете изаћ пред Милоша И пред друге српске витезове, Који живе докле Сунце грије?“

Коло:

„О Милоше, ко ти не завиди? Ти си жртва благородног

чувства,

Војинствени гениј Свемогући, Гром стравични те круне

раздраба!

Величанство витешке ти душе Надмашује бесмртне подвиге Дивне Спарте и великог Рима: Сва витештва њина блистатељна Твоја горда мишца помрачује. Шта Леонид оће и Цевела, Кад Обилић стане на поприште?

Вл. Данило:

Ох, да ми је очима виђети Црна Гора изгуб да намири, Тад би ми се управо чинило

Да ми свјетли круна Лазарева, Е слетио Милош међу Србе;...

В. Батрић:

„Кунем ви се вјером Обилића И оружјем мојим уздањем...“

Мустаф Кадија:

„Крсту служиш, а Милошем живиш; Милош баца у несвијест људе, Ал' у пјанство неко прећерано.“

В. Мићуновић:

„Што споминеш Косово, Милоша? Сви смо на њем срећу изгубили,

Ал' су мишца, име црногорско Ускрснули с косовске гробнице Над облаком у витешко царство, Ђе Обилић над сјенима влада.“

„Обилићу, Знају огњевити, Ко те гледа, блијеште му очи; Свагда ће те светковат јунаци.“

Kompaktnost, odlučnost i nepromenljivost sokolske misli, došli su do punog izražaja na glavnoj godišnjoj skupštini Saveza Sokola K. J.

Ovogodišnja glavna godišnja skupština jugoslovenskog sokolstva, koja se održala prošle subote i недеље у Београду, није имала уобичајеног свечаног карактера, али је зато била, утолико богатија у стварном раду и у стварању одлука, које треба да буду од великог домаћа, не само за развој соколства и за напредак читавог нашег националног живота, а нарочито за подизање националне свести и отпорног духа, — двеју највиших вредности за данашња озбиљна времена. Свечани карактер скупштине изостављен је баш због данашњих прилика, зато што се ни један тренутак није смео одузети од радног програма, и зато да се покаже, да у данашњим временима нема места речима, већ делима. Дневни ред главне годишње скупштине, који је обухватио сва подручја соколског рада и нашег националног живота, показивао је већ унапред, како дубоко је соколство схватило важност данашњег тренутка. Одлуке које су створене, иду за тим, да одбране соколске позиције и соколски рад, да га прошире и да му даду још више интензивности, те да у напорима за добро Краља и отаџбине, уједине све здраве народне снаге и све истински националне организације. Велика пажња, коју је скупштина посветила раду на селу и стварању Националног Савета за село, показује најбоље, да соколство улази у саму срж народног живота и да све више добија право, да представља цео народ. Једнодушност, која је у свим главним питањима владала на скупштини, даје најбоље јемство, да ће донете одлуке бити просведене у дело, а опште је уверење да ни диференције које су се појавиле, неће ни најмање утицати на резултат тога рада, јер се те диференције не односе ни на соколска, ни на национална питања. Соколство је и са ове скупштине, као за сваке досадашње, изашло јаче него што је било, па је већ тиме разочарало наде свих својих противника. Оно је уверено да ће, потпомогнуто од свега свог чланства, без разлике, и даље претстављати непремостиви бедем за све противнике наше националне мисли, и најмоћнији ослонац за све оне, који иду за очувањем и јачањем велике наше југословенске отаџбине.

Kralja Petra II. Oči otadžbine sve su uprte u kraljevsko prestolje, a oči sokolstva pogotovo! Zato predlaže da se, još pre početka svakog rada, Dvorskoj kancelariji Nj. V. Kralja uputi ovaj telegram:

»Okupljeni na desetoj godišnjoj skupštini Saveza Sokola K. J., predstavnici jugoslovenskog sokolstva upućuju svom Kralju, uz izraze nepokolebljive vernosti, i uverenje o svojoj odlučnoj rešenosti, da u radu za dobro naroda i sreću otadžbine istraju pod svima uslovima i po cenu najvećih napora i žrtava, nošeni uvek nesalomljivom verom u sretnu i veliku budućnost moćne Kraljevine Jugoslavije, čije je divno oličenje naš Kralj!

Da živi Nj. V. Kralj Petar II! Da živi uzvišeni dom Karadordevića! Da živi Kraljevina Jugoslavija!

POZDRAV NJ. KR. VIS. KNEZU NAMESNIKU

Burne ovacije za Kralja i Kraljevski dom popratile su čitanje ovog telegrama, koji je saslušan stojeće, jednako kao i čitanje

telegrama, upućenog Nj. Kr. Vis. Knezu Namesniku Pavlu, a koji glasi:

»Sa desete redovne godišnje skupštine svog Saveza, predstavnici jugoslovenskog sokolstva upućuju Vašem Kraljevskom Visočanstvu i Kraljevskom Namesništvu izraze iskrene odatosti, spremni na sve žrtve u službi Kralja, naroda i otadžbine.«

OSTALI POZDRAVNI TELEGRAMI

Upućeni su također pozdravni telegrami resornom ministru, g. D. Pantiću, ministru vojske, generalu Nediću i bratu E. L. Ganglu. Telegram upućen ministru g. Pantiću glasi:

»Sa desete redovne godišnje skupštine svog Saveza, okupljeni predstavnici jugoslovenskog sokolstva, upućuju Vam svoje tople sokolske pozdrave.

Telegram upućen Ministru vojske i mornarice, g. Milanu Nediću, armijskom generalu glasi:

»Predstavnici jugoslovenskog sokolstva, okupljeni na svojoj desetoj godišnjoj skupštini, u-

telegrama, upućenog bivšem prvom zameniku starešine, bratu E. L. Ganglu, u kome se kaže:

»Sa svoje desete godišnje skupštine, pozdravljaju Te predstavnik jugoslovenskog sokolstva, kome je Tvoj apostolski rad i Tvoje nepoštedno pregalstvo dragocen moralni potstrek u teškoj borbi za velike sokolske i nacionalne ideale. Živao nam i bio zdrav!«

Brat Dr. Belajčić se setio našeg neprežaljenog brata, Dr. Rike Fuksa, člana Savezne uprave, koji je nedavno preminuo u Ljubljani, ističući njegove velike zaslugе za uspeh sokolstva u Slovenačkoj i u čitavoj Jugoslaviji. Ustajanjem, ćutanjem od jedne minute i klicanjem »Slava mu!« odala je skupština počast uspomeni brata R. Fuksa.

Ističući velik broj delegata i pozdravljajući njihov dolazak u Beograd, brat Dr. V. Belajčić je naročito pozdravio braću iz Šibenika, što je čitava skupština prihvatila sa burnim odobravanjem i na čemu se zahvalio brat Pavle Kovačev, član Savezne uprave, iz Šibenika.

DISKUSIJA O IZVEŠTAJU SAVEZNE UPRAVE

Prešlo se zatim na dnevni red i to na diskusiju o izveštaju Savezne uprave. Pošto je taj izveštaj otštampan u zasebnoj knjizi, nije se čitao. O izveštaju sekretarijata govorilo je više braće. Brat Miroslav Stojanović izneo je izveštaj zamerke u sastavu, br. Dr. Petar Bojanić je tražio više odlučnosti prema pretekama, koje se čine sokolstvu; brat Dr. T. Mimica je naglasio potrebu kompaktnosti u današnjim vremenima i tražio da se sve lične stvari i sve nevažne raspre ostave po strani; što je naglasio i brat, Jovan Radulović, iz Mostara, crtajući prilike u svom kraju. Brat Dujčić je podvukao da narod ima, posle vojske, u sokolstvo najviše poverenja, pa sokolstvo ne treba to poverenje da proigra unošenjem nepotrebnih svada, ubačenih spolja. Brat Degen, iz Maribora, je tražio brži rad administracije, a brat Str. Damjanović je izneo prigovore u pogledu rada na odbrambenoj pripravnosti, u pogledu štafete, i u pogledu rada na selu, tvrdeći da se na tom području nije učinilo dovoljno i da nije bilo dovoljno odlučnosti.

Učesnici glavne godišnje skupštine Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije

POZDRAV NJ. V. KRALJU

»Pre nego započnemo ikakav rad, kazao je na to brat Dr. Belajčić, — da bismo stekli što više snage i zanosa, treba da se setimo Onoga, koji pretstavlja nadu i nepodeljivu ljubav čitavog našeg naroda, našeg mladog Vladara, Njegovog Veličanstva

naјжељеније одликовање и симболично сједињавање са нашим највећим јунаком. Постоји коњички пук Милоша Обилића, Певачко акад. друштво „Обилић“, војно тех. завод „Обилићево“ и друге установе, које се диче овим великим именом.

Прошле године је била прослава 550-годишњице Косовске битке, у којој је учествовало видно и соколство, а нарочито бр. жупе Скопље и Цетинје, а жупе Крагујевац и Ниш у Крушевцу. У овој прослави је активно учешће узела и војска и др. организације, па је из Ниша дошао и коњички пук Милоша Обилића, да прослави своју славу на месту, где је погубљен наш највећи јунак, после свога херојског дела.

Тада смо ми присутни видели да је то место, поред зида, којим је ограђено турбе погинулог турског цара, обележено једним белом од бетона, једном призмом вел. 0,50/0,20, а висине над земљом око 60—70 см., и на

овоме је најобичнији крст од плочастог гођа. Разумљиво је да до ослобођења није ни било можда белега, или да је био тако неугледан. Али да је то остало и после ослобођења, уједињења и стварања Југославије, нагони човека на тешка размисљања, а нама је натерало и осећање стида, што је то тако. А то су поединци изразили, и тада и доцније. И ако икада је потребно, да се врлина јунаштва и јуначких подвига истиче и цени, то је у садашња времена. И чини ми се да је обележавање достојним белом места погинулијем нашем највећем јунаку и његовог великог дела императив, који се намеће свакоме родољубу и свакој организацији националној, а баш посебно соколској.

ОБИЛИЋ ЈЕ БИО И ОСТАЋЕ НАЈВЕЋИ СОКО НАШЕГА НАРОДА!

Налазим да нам је света дужност да у завршетку Соколске Петрове петољетке, до пунољет-

ства нашег милог Краља, извршимо овај дуг векова и поколења и подигнемо достојан белег оне знамените догађају и нашем највећем соколу и јунаку. Поред 2000 соколских јединица, и друге националне установе, и сви добри синови и кћери и родољуби нашег народа даће потребна средства. Ја сам већ разговарао са неколико познаника и пријатеља и сви су одмах изразили готовост да даду обилне прилоге. Износ тих је око 20.000 дина. А сам сам у стању скупити 50—100.000 дина. за овај задатак. Нека од 2000 наших јединица само 1000 даду по 100—300, дина. па ће та сума, уз суме које даду и друге организације, омогућити извршење задатка. Дело може бити готово, ако не би наступили догађаји који би разнемогућили, до дана пунољетства Краљевог, и испуњењем овог задатка најдивније и најдостојанственије бисмо завршили нашу прву соколску Петрову петољетницу.

Миливој Смиљанић

pućuju pozdrave Vama, i preko Vas našoj dičnoj vojsci, koja je bila uvek, a danas više nego ikada, ponos i uzdanje celokupnog jugoslovenskog naroda. Živela vojska!

Srdačne ovacije jugoslovenskoj vojsci popratile su čitanje ovog telegrama, jednako kao i čitanje

Sokolstvo za rad na selu

Odgovorio mu je glavni sekretar Saveza, brat Radmilo Grdić, koji je u pojedinostima izneo sve što je sokolstvo uradilo na polju odbrambene pripravnosti i koliko se uspeha na tom području postiglo. Ukoliko nije ostvaren potpuno njegov opsežan plan, krivnja nije ni na sokolstvu ni na saveznoj upravi. Vremena su danas puna prepreka i savezna uprava ulaže sve napore, da te prepreke svlada i da rad sokolstva očuva. To važi i za pitanje štafete, a savezna uprava nije vlasna da donosi odluke, koje mogu biti sudbonosne po organizaciju, ako zato nema direktnog mandata sa strane glavne skupštine. U pogledu rada na selu, Savezna uprava je postigla takve rezultate, kakve do sada nije postigla nikakva naša akcija za selo, jer je njoj uspeo da,

uz pomoć svih nacionalnih organizacija, koje se bave radom na selu, stvori jedan jedinstveni savet tih organizacija, koji će preuzeti u svoje ruke sav rad za podizanje našeg sela, planski ga organizirati i najuspešnije ga provoditi. Nacionalni savet za selo, koji je osnovan, sasvim je uočio važnost našeg seljaka za srećnu budućnost države i naroda. Nada se, da ćemo uskoro imati i naročiti Institut za selo, koji će biti organizovan na najmodernijoj, naučnoj i praktičnoj osnovi, a kome će sokolstvo posvetiti naročitu brigu. Savez Sokola može da se ponosi tim rezultatima.

Skupština je vrlo srdačnim odobravanjem prihvatila izlaganje brata Grdića jednako kao i reči brata Belajčića, koji je odgovorio na zamerke administrativne pri-

rode, obećavajući, da će se svi ti manji nedostaci popraviti, i podvlačeći, koliko su napora Savezna uprava i čitavo sokolsko članstvo uložili u zadatke, koje danas smatraju najvažnijima, a to su narodno-odbrambena pripravnost, dizanje nacionalnog duha i svestrano pomaganje našeg osnovnog nacionalnog elementa, našeg seljaštva.

TEHNIČKI, PROSVETNI I OSTALI IZVEŠTAJI

Izveštaj o tehničkom radu primljen je bez debate, dok su kod prosvetnog izveštaja uzeli reč brat Dr. P. Bojanić i brat Vidaković, član uprave sokolske župe Trbušani, župe Kragujevac. Brat Bojanić je naročito podvukao važnost i ulogu »Sokolskog glasnika« i pozvao braću, da šire naš glavni savezni list, jer će time najviše koristiti i širenju sokolske ideologije i nacionalne odlučnosti. Brat Vidaković je kazao da je on, kao seljak, došao na ovu skupštinu, da čuje reči vere u Boga i nacionalnu odlučnost, i da zato treba svi da smo složni, bez ličnih svada i rasprava o sitnicama, da branimo Kralja i Jugoslaviju! Sokolstvo je uzdanica narodna i narod će verovati u njega, dokle god ga ono bude vodilo u slozi, odlučnosti i ljubavi. Reči brata Vidakovića prihvaćene su srdačno i sa odobravanjem čitave skupštine.

Daljnji oseci izveštaja primljeni su svi bez debate. Jedino je pročelnik Narodno-odbrambenog oteka, brat Ljuba Maksimović, kao nadopunu izveštaja svog oteka održao značajan i rodoljubiv govor, koga je čitava skupština prihvatila sa naročitim odobravanjem.

Ni jedno mesto bez sokolske jedinice!

Po devetoj tački dnevnoga reda, Smernice za osnivanje novih sokolskih jedinica, naročito bratstva i poverenštava, referisao je brat Verij Švajgar, podvlačeći potrebu, da čitava naša zemlja bude povezana, makar najmanjim sokolskim jedinicama, te da i u najmanjim selima imamo bar nekoliko svojih ljudi, bar najmanju sokolsku izvidnicu, koja će dobiti ime »bratstva« i koja treba da radi na tome, da se pretvori u četu ili u društvo. Brat Švajgar je izneo detaljno plan za tu akciju.

Brat Dr. V. Belajčić je nadopunio referat brata Švajgara, isti-

PREDLOZI ŽUPA

Prešlo se zatim na predloge župa. Kao prvi je prihvaćen predlog, da se revizion odbor popuni sa dva člana, koja su nedostajala, pa su na ta mesta izabrani braća Mihajlo Reljić i Drago Jovanović.

Župa Varaždin iznela je niz predloga u pogledu očuvanja sokolske imovine i sokolskih domova, te u pitanju isplate zaostalih saveznih doprinosa. Predlozi, koji se tiču sokolske imovine i sokolskih domova, prihvaćeni su, i Saveznoj upravi su data uputstva da u tom pogledu preduzme što odlučnije i efikasnije korake.

Župa Maribor je predložila da se u Mariboru održi god. 1943 jubilarni slet, uz učestvovanje sednih župa i uz proslavu 30-godišnjice župe Maribor. Predlog je primljen, jednako kao i daljnji predlozi te župe, u pogledu skupnih formulara za izveštaje, u pogledu jednoobraznog štofa za sokolske odore, u pogledu uproštenja sokolske administracije i tako dalje.

DAVANJE RAZREŠNICE

Prešlo se zatim na davanje razrešnice Saveznoj upravi. Po tom pitanju je govorio brat Bora L. Marković, iz Beograda, iznešši nekoliko formalnih primedaba, na koje mu je odgovorio brat Belajčić; a zatim je razrešnica jednoglasno primljena.

Prešlo se zatim na osmu tačku dnevnoga reda: akcija Saveza SKJ, na reorganizaciji prosvetnog rada na selu. Brat Radmilo Grdić, koji je bio izvestitelj o tom predmetu, je izjavio, da je u odgovoru na primedbu brata Str. Damjanovića kazao sve što bi imao po tom pitanju da kaže. Njegova izjava je primljena jednoglasnim odobravanjem.

Uspesi Sokolske Petrove Petoletnice

Brat Milivoje Smiljanić, zamenik saveznog Starešine, referisao je zatim o završnoj godini Sokolske Petrove Petoletnice. U svom iscrpnom i bogatom referatu podvukao je, da sve župe nisu posle izveštaja o tim radovima, ma da su mnogi radovi izvršeni. Zaključak skupštine je bio, da godine 1941, kada naš mladi Vlada, NJ. V. Kralj Petar II, završava svoje punoletstvo, treba da se završi i naša Petrova Petoletka, kao dar jugoslovenskog sokolstva svom uzvišenom Vladeru. Da se to postigne, potrebno je da se prime ovi zaključci: Radove, koji još nisu svršeni treba dovršiti ove jeseni, ili početkom idućeg proleća i o svim, dovršenim radovima, ili onim u toku, poslati što pre tačne podatke župama, a ove da ih dostave Savezu. Rezultate treba župe da detaljno srede i da ih, tako srede, pošalju Savezu, da ih on može da sakupi u posebnoj knjizi do određenog dana. Za

velike radove, a naročito domove, koji ne budu potpuno završeni, izneti stanje, u kome se radovi nalaze. Treba zatim priložiti fotografije, svih važnih objekata. Sve jedinice treba prilikom skupština da izlože šta su uradili, u prisustvu što većeg broja građana i predstavnika ostalih organizacija. U župama i u Savezu posebni odbori treba da preuzmu završetak posla Petoletnice, kao i pogodno uoblikovanje toga posla. Materijal i podatke treba spremati za izložbu koju će Savez prirediti o Kraljevom rođendanu.

Brat Smiljanić je dirljivim rečima govorio o ljubavi sokolstva prema Kraljevskom Domu i prema ličnosti našeg mladog Vladara, nosioca svih slavnih tradicija našeg naroda. Govorio je zatim o kultu junaštva u našem narodu i o dubokom smislu za poštovanje, koje je resilo sve naše narodne heroje. Stavio je zatim prelog da, kao konačni dar čitavog Saveza, u okviru Sokolske

Petrove Petoletnice, bude podignut dostojan spomenik baš o nome junaku, koji predstavlja izrazit simbol našeg narodnog junaštva i samopoštovanja, Milošu Obiliću. Brat Smiljanić izjavljuje, da je sam, od izvesnih rodoljuba i prijatelja, sabrao sumu od 20.000 dinara za tu svrhu, a

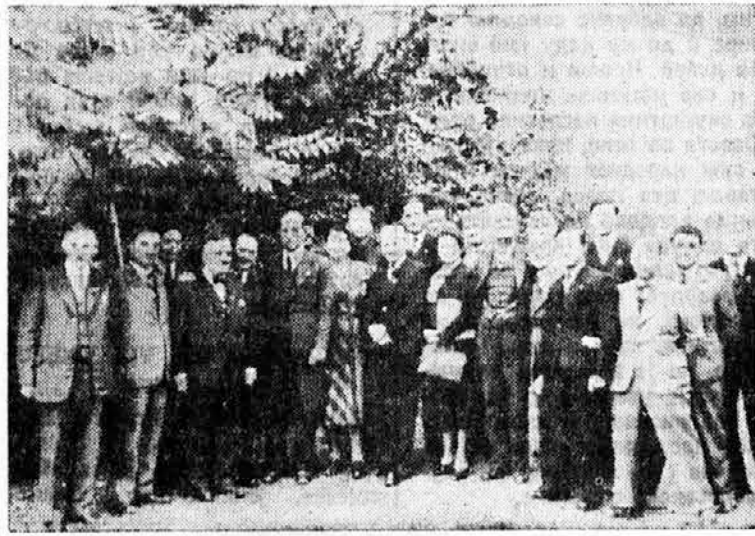
da ima u izgledu još nekoliko desetina hiljada dinara; pa je uveren, ako se pokrene opsežna akcija, da će naići na opšti odziv. Skupština je sa jednodušnim odobravanjem primila, i izveštaj i predlog brata Smiljanića, i izrazila mu zahvalnost na njegovom nastojanju. Time je sednica prekinuta.

Važnost i čuvanje sokolskih domova

Skupština je nastavila svoj rad, u nedelju, 27 oktobra, u 9 časova izjutra.

Brat Kosta Petrović podneo je zatim izveštaj o sokolskim domovima, ističući da sokolstvo treba tom poslu da posveti veliku važnost, jer bez doma nema pravog, ni tehničkog ni prosvetnog

Brat Dr. V. Belajčić se dotiče odluke banske vlasti u Hrvatskoj, o reviziji i ukidanju nekretnina, darovanih sa strane opština i autonomnih tela, videći u tome pripremu, da se dovede u pitanje zakonito stečena sokolska imovina, tj. sokolski domovi. Brat Belajčić misli da ta mera nije ni-

Učesnici zbora župskih prosvetara

rada. To moraju štaviše biti narodni domovi, koji će služiti kao središte čitavog društvenog života u manjim naseljima i kao ognjište napretka i nacionalne misli. Da taj cilj postignu, domovi treba da su građeni u redu i treba im posvetiti naročitu pažnju, jer je veći deo sokolske imovine, obično uložen u tim domovima. Naročito preporučuje, da građevinsko-umetnički odbori kod župa što bolje funkcionišu, da vode nadzor nad domovima i da vode brigu da se što više novih i celishodnih domova sazida.

Gospodar Saveza, brat Mihajlo Nikolić, dao je pregled finansijskog stanja sokolskih domova, naročito obzirom na pozajmice, učinjene sa strane Saveza i na isplaćivanje anuiteta sa strane tih jedinica. Podvukao je da stanje u tom pogledu nije nikako zadovoljavajuće, i preporučuje jedinicama i župama da se odazovu svojim obavezama.

kako zakonski opravdana i da se protivi svim dosadašnjim normama o poštivanju privatne imovine. Savez će sve učiniti da odbrani sokolsku imovinu, a jedinice poziva, da i one vrše svoju dužnost prema Savezu i da se drže primljenih obaveza.

Na predlog brata Belajčića, i posle jednog objašnjenja brata Dr. B. Čipčića, primljen je jednoglasno

zaključak, kojim se pozivaju župske uprave, da pozovu svoje jedinice, koje su iz saveznog fonda primile pozajmice, da strogo izvršuju svoje obaveze plaćanja anuiteta, kako bi se fond osposobio za dovoljne pozajmice drugim sokolskim jedinicama. Zaključeno je također, da župe, u sporazumu sa svojim jedinicama, prouče pitanje sokolske imovine i podnesu predloge.

Telesno vaspitanje jača karakter i podiže narod!

Brat Ivan Kovač, savezni načelnik, podneo je iscrpan i vrlo značajan referat o telesno-vaspitnom radu u sokolstvu, koji je bio sa naročitim pažnjom saslušan od cele skupštine. Brat Kovač je istakao, da tamo gde postoji dobar telovežbački rad, nema međusobnih prepirki, i da su baš te prepirke u stanju da ometu taj rad. Međutim je telesno vaspitanje osnov čitave sokolske organizacije, već po zamisli njenih osnivača. Telesne vežbe su od neobične važnosti za svakog mladog čoveka. Moderni način života utiče nepovoljno na telo, uleva nervozu, brzu istrošenost, mlohavost itd. Život u velikim varošima, u buci i nečistom zraku, također škodi telu. I škola i društvo preopterećuju omladinu umnim radom, na štetu zdravlja. Međutim je, i pored sve važnosti umnog znanja, fizičko i etičko zdravlje glavni uslov za uspeh svakog naroda. Malena

Srbija nije bila na glasu visokom civilizacijom, ali je bila etički i fizički zdrava, pa je stekla neumrlu slavu. Telesno vežbanje deluje na volju, na izdržljivost, na ponos i na stvaranje karaktera. Ono stvara disciplinu, srčanost i plansku pripremu u svakom poslu. Razvija smisao za solidarnost i postavlja čoveka na njegovo mesto.

Brat Kovač je prešao zatim na pitanje telesnog vaspitanja kod nas, u državnoj i u privatnoj inicijativi. Nalazi, da je telesno vaspitanje u školi ostalo većim delom samo na papiru, jednako kao i obavezno telesno vaspitanje. Uticaj sportova je dosta puta negativan, baš zbog svog rekorderskog duha. Sokolstvo je najpouzdanije ognjište pravog telesnog vaspitanja, koje se izvodi u nacionalnom duhu i na liniji nepokolebljivog jugoslovenstva. Zato sokolstvo treba sve da učini, da taj rad proširi na čitav

narod. Ne sme popustiti u svojim nastojanjima da odgoji zdravu jugoslovensku omladinu, telesno jaku i karakternu, koja će predstavljati harmoničnog čoveka. Tehnički faktori u sokolstvu treba da rade uporedo sa prosvetnim, i da svi skupa služe, po svojim najboljim snagama, Kralju i Jugoslaviji.

Skupština je srdačnim odobravanjem odala priznanje mislima, izrečenim od brata Kovača, a brat Dr. Belajčić mu se naročito zahvalio; posle čega je stavio na glasanje ovaj predlog koji je bio jednodušno prihvaćen:

Imajući u vidu, da je sokolstvo pokret, koji teži za podizanjem svih telesnih i moralnih snaga pojedinaca, a preko njega i celog jugoslovenskog naroda, te da je telesno vežbanje jedno od glavnih, neposrednih i naročitih sredstava sokolskog vaspitanja, — skupština upućuje sve župe i sokolske jedinice, da telesnom vežbanju svojih pripadnika poklone svoju pažnju i da se postaraju da se sokolski rad u tom pravcu pojača i razvije do najveće moguće mere.

Brat Mihajlo Nikolić je podneo zatim izveštaj gospodarskog oteka, nakon čega je brat D. Jovanović pledirao za izvesnu štednju u administraciji. Odgovorio mu je brat Nikolić, pa je, na predlog brata Belajčića, podnesen zaključak, da se, u vezi sa pitanjem reorganizacije sokolske administracije, prouči i pitanje štednje.

Sokolska štampa najvidnije ogledalo sokolskog duha!

Kao 14 tačka dnevnoga reda bilo je pitanje sokolske štampe, o čemu je podneo izveštaj brat N. Bartulović. Prikazao je najpre ekonomsko i administrativno stanje savezne štampe, podvlačeći, da pojedinci, a naročito sokolske jedinice, još uvek duguju velike svote od prošlih godina za pretplatu sokolskih listova; i preporuča da se te svote uplate. Govori zatim o pokretanju »Prednjačkog zbornika« i o reformi kod lista »Naša radost«, koji će od sada biti posvećen sokolskom naraštaju, a njegov prilog, »Naši mališani«, biće posvećen sokolskoj deci. I »Prednjački zbornik« i »Naša radost« imaju veoma nisku pretplatu, »Prednjački zbornik« 12.— dinara godišnje, a »Naša radost« samo 10.— din. godišnje, pa treba povesti samo čvrstu propagandu, i nije teško uspeti, da takvi listovi dobiju što veći broj pretplatnika.

Stanje »Sokolskog glasnika« je najpovoljnije i njegov tiraž se u velike povećao, ali još uvek ni izdaleka onoliko, koliko bi, prema broju sokolskih jedinica i sokolskih pripadnika, trebao da bude. Neke jedinice i neki pojedinci su se pokazali kao pravi apostoli u širenju »Sokolskog glasnika«, a njihova imena su već zabeležena; pa treba da se u tome takmiče sa njima i ostale jedinice i članovi. »Sokolski glasnik« je stalna veza, stalan kurir, stalna šafeta, koja svake nedelje juri od jedne sokolske jedinice do druge i širi sokolski duh i sokolske vesti. On je ogledalo sokolskog rada i života i, posle njegove reorganizacije, javnost drugačije sudi o sokolstvu, nego što je radila ranije. Uredništvo će nepokolebljivo ustrajati u dosadašnjem rodoljubivom radu, svesno da time najbolje odgovara želji svojih sokol. čitalaca. Još jednom apeluje na saradnju u listu i na redovno plaćanje pretplate, jednako kao i na davanje oglasa »Sokolskom glasniku«.

Referat o štampi prihvaćen je jednodušnim odobravanjem i bez debate.

Glavna Godišnja skupština o Sokolskom sletu g. 1941, u Beogradu

Prešlo se zatim na 15 tačku dnevnog reda, na pitanje organizacije sokolskog sleta godine 1941 u Beogradu. Savezni načelnik, brat Ivan Kovač, pročitao je predlog Zbora župskih načelnika po tom pitanju, a brat Belajčić je predložio, da se taj predlog usvoji, da se slet, obzirom na današnje prilike, održi u ograničenom obimu, ali da u granicama današnjih mogućnosti i prilika, bude ipak što veličanstveniji i

Učesnice Zbora župskih načelnika

što dostojniji značajnog momenta, punoletstva našeg mladog vladara, N.J. V. Kralja Petra II. Predlog zbora župskih načelnika traži, da se slet održi u obliku sokolskog logora, pod šatorima, eventualno pod barakama, eventualno po školama, sa ovim obavezanim programom: Prvog dana održala bi se opšta takmičenja za članove i članice; drugog dana specijalna takmičenja i probe; trećeg dana pre podne povorka, a posle podne javni nastup; četvrtog dana, pre podne izleti i razgledanje Beograda, te poseta Oplencu i Avali. Logor je predviđen za vežbače, a nevežbači bi stanovali po školama, odvojeno od vežbača.

JEDAN PREDLOG SOKOLSKIH ŽUPE BEOGRAD

Na koncu je uzet u pretres predlog uprave Sokolske župe Beograd, po pitanju uticaja nekih drugih organizacija na sokolstvo; o kome je bilo reči na sednici plenuma Savezne uprave, 7 septembra, kada je jednodušno bila doneta rezolucija o kompaktnosti sokolstva, objavljena u 37 broju »Sokolskog glasnika«.

U ime Sokolske župe Beograd pročitao je taj predlog i govorio o njemu, brat Miroslav Stojanović. Na to je saopštio br. Dr. Oton Gavrančić da je po tom predmetu bilo raspravljeno već na sednici plenuma Savezne uprave i da postoji predlog da se za-

tvari daljnja diskusija i da se ti o tome. Ogromna većina skupštine tražila je zatim aklamacijom, da se debata prekine, a zatim je brat Dr. Gavrančić stavio na glasanje pomenutu rezoluciju Savezne uprave, od 7 i 8 septembra, koja je bila prihvaćena sa ogromnom većinom glasova dok su protiv glasali jedino delegati župe Beograd i jedan delegat župe Mostar. Skupština je burnim odobravanjem prihvatila ovu odluku. Posle toga su delegati beogradske župe napustili sednicu.

Govorio je zatim brat Čeda Milčić o potrebi hrišćanskog naziranja u sokolstvu, o tome da samo zdravom duhu pripada zdravo telo, i izložio je podrobno svoja gledanja na današnje prilike, na veru, na nacionalni odgoj i na društvo. Kazao je, da on poštuje svu braću, koja se nalaze na čelu Saveza i da ih smatra valjanim sokolima, ali da ne može da se složi sa nekim njihovim drugim naziranjima. Brat Dr. V. Belajčić mu je odgovorio, podvlačeći da je osnov sokolstva u poštivanju svačijeg uverenja, i da jedino pitanje, koje sokolski brat treba da postavi drugom bratu, jeste to, da li ima šta da mu prigovori u njegovom delanju, kao sokola, kao nacionalnog čoveka ili kao privatne ličnosti? Savest je svetinja za svakog čoveka, dokle god taj čovek pravo radi! Moramo svi da poštujemo međusobna uverenja i da se bratski potpomažemo.

Jednodušni prihvrat rezolucije i poverenje saveznoj upravi

Brat Dr. Gavrančić pita zatim skupštinu, da li istraje u svom dosadašnjem poverenju prema saveznoj upravi i saveznom starešinstvu, na što skupština burnom aklamacijom odgovara pozitivno, kličući saveznoj upravi i prvom zameniku starešine Dr. V. Belajčiću. Jedan jedini glas ustegao se je da dade mišljenje po pitanju poverenja, izjavljujući da ne može odgovoriti samo sa da ili sa ne. Na koncu skupštine je brat Jovan Radulović, delegat sokolske župe Mostar, pročitao nacrt rezolucije glavne godišnje skupštine, sastavljen od naročito odobora, u kome su se nalazila braća Dr. O. Gavrančić, Dr. T. Mimica, Dr. H. Werk, Vella Popović, Rad-

Dimitrijević, Jovan Radulović i Radmilo Grdić. Predlog rezolucije, koju objavljujemo na drugom mestu, bio je prihvaćen jednodušno i uz burno odobravanje čitave skupštine.

Brat Dr. Oton Gavrančić, koji je predsedao poslednjem delu skupštine, je na to zaključio zasedanje, ističući želju da i ona braća, koja su po nekim svojim predlozima ostala u manjini, solidarno i bratski porade na kompaktnosti i širenju sokolstva, u čemu sva braća treba da su složna. Sakupljena braća su otpevala sokolsku himnu »Oj Sloveni!« i razišli se, uz srdačne poklike i manifestacije za Kralja, Jugoslaviju i sokolstvo.

ISTRAJNOST

Sitni i prezreni crv u stanju je da obori stogodišnji hrast. A tiha i nečujna kaplja vode u stanju je da izdube kamen. Ali ne silom, — nego čestim kapijem. Gutta cavat lapidem, non vi, sed saepe cadendo...

Upotrebljavana na dobro i korisno, — istrajnost je naročita vrлина. Mi, sokolski vaspitači dužni smo vrlinu da negujemo. Za negovanje istrajnosti naši vežbovni časovi pružaju nam nebrojeno mnogo mogućnosti.

Kad sami za sebe uvežbavamo neku vežbu, desi se da nam ne uspeva. Ponekad nam ne uspeva samo jedan sastavni deo vežbe. Mi ne prelazimo preko toga. Upravo taj deo vežbe izvodimo zaredom nekoliko, pa i desetinu puta. Usredsređujemo pažnju samo na to, — i trudimo se da to savladamo.

Znam vežbačicu, koja nije uspevala da izvede zanošku na razboju. U nedelji dana ona je pokušala do stotinu puta da je izvede. Kad je konačno ipak uspevala, njena je radost bila silna.

Znam drugu, koja je na skoku u visinu skakala 110 cm. Činilo joj se prema njenim sposobnostima da to nije dovoljno. Ona je ocenila da može i treba da skoči 120 cm. O, koliko se puta zaletela! Koliko je puta jurnula! Najpre svoju najveću meru, 110 cm. nebrojeno puta. Zatim je povisila za 5 cm. Zamorena, vraćala se na stotinu i ispod nje. Posle kratkog odmora opet je pokušala sa pojačanim silama. I, — posle drugog, trećeg časa rada, ona je skakala 125 cm.

Znam plivačicu. Jednog leta otišla je na more. Prvog dana jedva je, sa odmaranjem, preplivala 50 metara. Drugoga dana, ona je preplivala tih 50 metara bez odmaranja. I, razumno pazeći na srce i pluća, ona je svakoga dana povećavala svoju plivačku stazu. I svako veče vraćala se sa kupanja radosna nad uspehom toga dana. Na kraju letovanja plivala je 1.000 metara dnevno.

Neko će reći: »Vrlo važno, da li se ona dobro prebacila preko razboja!« — Ili će neko, smešeci se ućtivo, zapitati: »A molim vas, da li biste mi umeli reći, ukoliko je to njeno plivanje uticalo na brzinu kretanja Zemlje oko Sunca, ili na poredak u svemiru, — ili na cene hleba?!«...

Mi vežbači pokatkada pri sudenju takmičenja, pravilnost jedne zanoške smatramo razlogom za raspravu i prepiranje. Lepota jednoga skoka u visinu može da nas oduševi. Jedna istrajna plivačica može da nam bude i više nego pobednica dana. — A gle, ovi sve to lako prebrišu sa dve reči! Mi smo vežbači i suviše zaneati za svoj rad, pa prelazimo u sitničavost. Oni svakako bolje vide, — jer iz daljega gledaju! Zato, pravo rekoše: »Vrlo važno!« Ali popnimo se naviše, jer, »ko na brdo ak' i malo stoji, više vidi no onaj pod brdom.« (Njegoš). I zahvatimo jednim pogledom: onu na razboju, onu na skoku, i onu plivačicu. Svaka je od njih istrajnim radom savladala svoju manjkavost. Svaka je od njih svoju sposobnost podigla do izvesnog stepena, i još joj dala — lepote.

Oyde bih mogla na svemirsko pitanje da odgovorim svemirski; i to ne samo za plivačicu, nego za sve njih: Svaka od njih u nesrećnom slučaju moći će da se koristi svojim sposobnostima. U nekom prebacivanju gomića, u nekoj bežaniji u slučaju rata ili požara, mnoga će nesposobnica zapomagati, ili će pasti drugome na teret, ili će propasti. — Sa

ovima je naprotiv sasvim drugačije.

Ona prva, umeće bez straha i razmišljanja da se prebaci zanoškom preko prepone, i srećno će nastaviti put dalje. Ona druga će, u istoj i sličnoj nevolji, kao od šale umeti da preskoči preponu, i uspeće da se spase. A tako i plivačica.

Dakle, na jedno svemirsko pitanje, — za sve tri svemirski odgovor: ISTRAJNIM USAVRŠAVANJEM JEDINICA SE OSPOSOLJAVAJU ZA SAMOODRŽAVANJE U SVEMIRU. Dodajmo još i ovo: Naš rad u telesnom vaspitanju svestran je. I nije se osposobila samo za vežbu na spravi, druga samo za skok, treća samo za plivanje. Sve tri ove istrajne trudbenice što ih sada gledaš, nalaze se u svakoj od njih. I ne samo ove tri. Još mnogo drugih nalaze se u jednoj. Jer: svaka je istrajno vođena, i svaka se sama istrajno trudi, da bude svestrana.

Sada jedno poverljivo pitanje: Jesmo li mi bar uvek i u svakoj prilici istrajne? — Nismo. Ima prilika kad odustanemo od započetog rada. Mi ga naprosto napustimo. A pored toga objašnjavamo drugima, pa čak i samima sebi, da smo morale tako da učinimo, jer je stvar — nemoguća.

Jednom sam zapitala neke sestre: »Šta ste dosad učinile u pitanju prosvetavanja naše seljanke?« Dve-tri među njima odgovorile su mi sa priličnim kiselim izrazom: »Počeli smo mi to ne jedanput, pa ne ide. Ne može to kod nas.«

Znam dobro njihove prilike. A znam i prilike drugih župa, gde je mnogo teže i nepovoljnije za rad. Ali, kod ovih drugih učinjeno je; i to mnogo! — I pitala sam

se dugo: Šta je to, i gde je uzrok? Jedni su počinjali, pa nije išlo. I sad su konačno stvar odbacili: »Ne može to kod nas.« — A drugi pod mnogo težim prilikama uspevaju. — I ne nadoh drugog objašnjenja nego ovo: Ovi što imaju teže prilike, nisu sustali. Radili su i rade; upiru svim svojim snagama ne obzirujući se na teškoće.

Ovaj primer neuspeha na polju prosvetavanja naše seljanke, iznesoh kao greh. To nije greh samo prema seljancima. To je greh prema selu, — prema narodu uopšte.

Naš razgovor u četiri oka: — Počinjala sam pa nemam uspeha. Zato sam odustala. — Dozvoli pitanje: Jesi li pogodila način rada? Ako svojoj volji dodaš i dobar način rada, moraš da uspeš.

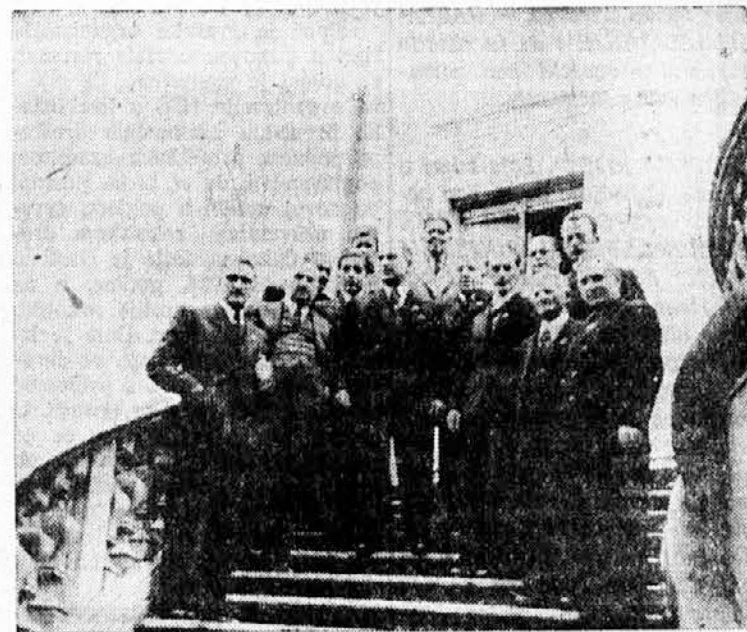
— Imala sam volje, pogodila sam način, pa ipak nisam uspevala. Nisu me razumeli, i ja sam — odustala...

— Ipak je do tebe, sestro! Naružana voljom, i dobrim, pravim načinom, ti si mogla i trebalo je da uspeš. Nisu te razumeli. To jeste smetnja, i to velika. Ali ne i takova koja ti nalaže da odustaneš. Ona može samo da ti smanji uspeh.

Za uspeh u tvome sokolskom radu, i u životu uopšte, ima jedna tajna. Tiho ću, samo tebi da kažem. Upamti dobro reči našeg učitelja dr. Miroslava Tirša: »ISTRAJ I VERUJ DA JE BUDUĆNOST PRAVEDNA, AKO TE SADAŠNJOST TU I TAMO NE PRIZNAJE.«

UPOTREBLJENA NA DOBRO I KORISNO, — ISTRAJNOST JE VRLINA. KAO TAKOVA ONA JE LEPA CRTA U NAŠEM KARAKTERU. NJOM MOŽEMO DA KORISTIMO I SEBI I BLIŽNIMA.

MILENA GRUBOROVA

Učesnici zbora Umetničko-građevinskih župskih oteka

G. Ministar vojske i mornarice odgovara Sokolstvu

Na pozdrav, upućen sa glavne godinje skupštine Saveza Sokola K.J., odgovorio je ministar vojske i mornarice, g. Milan Nedić ovim telegramom:

»Sokolima, uzdanici našega naroda, u ime vojske hvala na pozdravu, i Zdravo!«

POZDRAV RUSKOG SOKOLSTVA

Savez ruskog sokolstva, u Beogradu, uputio je Savezu Sokola Kraljevine Jugoslavije, prilikom godišnje skupštine, pismeni pozdrav, u kome kaže:

„Draga braćo, — Uprava Saveza ruskog sokolstva, na dan vaše

godišnje skupštine, šalje svoj bratski pozdrav, u ime celokupnog ruskog sokolstva u inostranstvu, sa istaknutim željama za uspešan rad na dobro vaše zemlje i za širenje sokolske slovenske ideje. — Potpisan starešina Saveza, brat ROMAN DREJLING

ZBOROVI ŽUPSKIH NAČELNIKA, PROSVETARA I GRAĐEVNO-UMETNIČKIH OTEKA

U subotu, 26 oktobra održani su i zborovi župskih načelnika, župskih načelnika i župskih prosvetara. Istoga dana je držan i zbor župskih Građevinsko umetničkih oteka. Svi ti zborovi su bili vrlo lepo posećeni i doneli su važne zaključke, koje ćemo saopštiti u idućem broju.

ŠTA DRUGI PIŠU

Zagrebačke „NOVOSTI“ objavljuju članak, prilikom 60-godišnjice objavljivanja prve sveske „RIJEČNIKA HRVATSKOG ILI SRPSKOG JEZIKA“, koga izdaje Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti, u Zagrebu, a koga su do sada uređivali Đuro Daničić, M. Valjavac, P. Budmani i Dr. T. Maretić. Rečnik je, po duhu i po imenu, isto toliko srpski kao i hrvatski, jer je čitava Jugoslavenska akademija stajala na gladištu, da je to JEDAN TE ISTI JEZIK. A gradu za rečnik, pored Srbina Djure Daničića, prikupljali su i mnogi drugi Srbi, pa i sam Stojan Novaković, u Beogradu. Naš narod zapravo i nema drugog velikog rečnika srpsko-hrvatskog jezika, nego što je taj; a do sada su objavljene 52 sveske. Poslednja sveska završena je sa rečju „Provrtotina“.

Ta poslednja sveska objavljena je, međutim, još godine 1938, a to znači da već 2 i po godine nije ništa objavljeno. Dr. Ivan Esih u „Novostima“ piše, da je „riječnik prestao izlaziti prije dvije i po godine, a ne zna se, hoće li se nastaviti metodama pok. Maretića“. Prema napisima, objavljenim u „Hrvatskoj straži“, i prema izjavama izvesnih „naučnika“, koji se smatraju daleko većim i kompetentnijim od Maretića, izgleda da je izlaženje toga monumentalnog dela definitivno obustavljeno i da će, umesto toga, izlaziti novi „rečnik hrvatskog jezika“, kao jezika, koji se „oštro razlikuje od srpskog“.

Međutim, i pored tih „autoritativnih“ izjava, MI ČVRSTO VERUJEMO, da će „Riječnik hrvatskog ili srpskog jezika“, veliko delo Daničića, Maretića i Budmana, za koje je veliki Hrvat, Štrossmajer, toliko žrtvovao, — NASTAVITI IZLAŽENJE i da će istorija ovaj prekid označiti kao neznan i mizeran incident...

„SRPSKA RIJEČ“, koja izlazi u Zagrebu, objavljuje napis, pod naslovom: ZAŠTO ZAGREB NEMA SPOMENIKA PETRU ZRINJSKOM I KRSTI FRANKOPANU“. U napisu jedan Hrvat izriče čuđenje, što se niko još nije setio da podigne spomenik „žrtvama okrutnih Habsburgovaca“, koje je toliko glorificirao Ante Starčević, Eugen Kumčić i toliki drugi odlični Hrvati. Naša vojska se odužila uspomeni tih slavni Hrvata, davši njihovo ime zagrebačkom puku i zagrebačkoj kasarni, i određivši da pukovska slava bude baš na dan njihove smrti.

„NARODNA JEDNOTA“, koja izlazi u Bačkom Petrovcu, javlja u broju od 25 oktobra, da je vladin komesar u Bratislavi izmenio ime na 80 ulica, koja su potsećala na prošli režim. Zatim kaže: „Pogledajmo, dakle, na koji način su poslovačene nove ulice Bratislave. Američka ulica nazvana je po imenu Gustava Freytaga, ulica Kralja Aleksandra je postala Ružova ulica, Dečiji park se sad zove Trg Baldura von Schiracha, Gundulićeva je dobila ime von Reichenbacha, Jiraskov trg zove se zove trg Marije Terezije, Mickijevićeva ulica je dobila ime Eugena Savojskog, Rašinova ulica je dobila ime Niebelungen itd.“

„HRVATSKI DNEVNIK“, od 23 oktobra, objavljuje napis, pod na-

slovom „NADGROBNOM SPOMENIKU PETRA PRERADOVIĆA TREBA POSVETITI VIŠE PAŽNJE“. U tom članku se veli, da svi oni koji odlaze na Mirogoj, da posete grobove Stjepana Radića, Stipe Javora i Dr. Šuflaja mogu da vide, kako je grob velikog hrvatskog pesnika, Preradovića zanemaren, pun prašine itd., — pa da to čini utisak, da je „u suhoparnoj i krutoj današnjici i pijetet prema ovom velikom našem pjesniku pao u zaborav“.

Stvar je, međutim, posve prirodna. Kult Šuflaja, izrazitog ideologa antislovenstva i pristalice peštanske orijentacije, isključuje u načelu kult autora pesama „Rodu o jeziku“ i „Sveslavenstvu“, koje pisac u „Hrvatskom dnevniku“ spominje kao značajne za Preradovića. A prašina na grobu onoga čija je sva poezija bila posvećena jedinstvu Srba i Hrvata, samo je verno ogledalo „suhoparne i krute današnjice“, koja vlada u izvesnim krugovima...

SLOVENSKO KULTURNO DRUŠTVO

Splitske novine javljaju, da se tamo osnovalo »Slovensko kulturno društvo«, čiji je cilj da upozna našu omladinu sa kulturnim životom slovenskog sveta. Organiziraju tečajeve raznih slovenskih jezika i priređivati koncerte i predavanja o slovenskim kulturnim problemima. Time će preuzeti tradiciju raznih dosadašnjih liga, koje su promicale veze sa slovenskim narodima.

Osokolskim domovima

»Hrvatski dnevnik«, od 27 oktobra, prima iz Varaždina ovu vest:

»Sinoć je gradska organizacija HSS u Čakovcu održala sastanak na kojem je zaključeno, da mjesna organizacija HSS u ime ostalih hrvatskih nacionalnih društava podnese predstavku gradskom poglavarstvu, da se hitno postupi po novoj uredbi u pogledu davanja nekretnina sokolskom društvu u Čakovcu, koje je izvršeno u listopadu 1934. godine, a na tom zemljištu je poslije sokolsko društvo podiglo dom. Dom je izgrađen sredstvima, koje su darovali građani Čakovca, a pripomoć je dala i bivša banska uprava. U utorak 29. o. m. održat će se sjednica gradskog zastupstva, na kojoj će se donijeti definitivno rješenje o toj predstavi u kojoj se traži, da se zgrada bišveg Jugosokola odstupi hrvatskim društvima u Čakovcu.«

АПЕЛ НА ЉУДЕ ДОБРОГ СРЦА

Под претседништвом уваженог соколског радника, брата Николе Теодоровића, професора, оснива се код основне школе „Краља Петра II, на Булевару Ослобођења, кухиња за исхрану сиромашне деце, радника и најбеднијих становника београдске периферије, који немају средстава за живот, а имају бројни пород. У овој кухињи добијаће деца двапут дневно топлу храну. Потребна је свесрдна помоћ имућнијих, да би се за кухињу нашла потребна средства, на управа апелује на људе добра срца, да јој помогну у овој племенитој акцији. — Прилоге слати Управи и мешовите грађанске школе у Београду, Булевар Ослобођења 8.

Srem - prvom vesniku slobode

Opština Divoš, u Sremu, izabrala je na sednici opštinskog zastupstva, za počasnog građanina, brata Ljubomira Maksimovića, generala u penziji i predsednika Narodno-odbrambenog oteka Saveza Sokola K.J., u znak zahvalnosti i priznanja živim i mrtvim herojima — oslobodiocima Srema, koji su pod komandom brata Maksimovića, onda komandanta 2 bataljona, 5 pešadijskog puka »Kralja Milana«, ušli 6 novembra 1918 u grad i srez sremско-митроваčki i doneli slobodu čitavome Sremu. Izbor brata Maksimovića za počasnog člana op-

tine u Divošu prihvaćen je jednodušno, sa srdačnim ovacijama pobeđničkom vojskovi, junaku sa Kajmakčalana i prvom vesniku slobode u Sremu.

Dostavljajući ovu odluku bratu Maksimoviću, opština Divoš popratila ju je sa pismom, u kome se kaže između ostalog i ovo:

„Dostavljajući Vam odluku, mi Vas, gospodine generale, poznavajući kao borca na bojnem, nacionalnom i kulturnom polju, u ime opštinskog odbora, Sokolske čete i svih građana opštine Divoš, molimo, da se ove male, ali od srca iskrene počasti od građana malenog fruškogorskog sela, male, ali dične rodu svom Fruške Gore, čiji vrh, Venac, ovenčan slavom srpskih manastira, koji čuvaju mošti slavnog Kneza Lazara, strši u moru ravnice kićenog Srema i dične Vojvodine kao budan stražar na polju krvavo vraćene časti i slobode, — primite i budete svuda i na svakom mestu tu mač naše nacionalne i građanske svesti, na čemu Vam najsrdačnije zahvaljujemo, i kao vojniku, Sokolu i Čoveku kličemo: Napred! Zdravo! Živeo! — Opštinska uprava, predsednik Beserovac, beležnik Zorkić.“

I mi sa naše strane čestitamo bratu Maksimoviću, na ovome zasluženom priznanju!

IZ DRUŠTVA БЕОГРАД-МАТИЦА

Добротворни отсек Соколског друштва Београд-Матица приређује у своме дому, Делиградска улица 27, друштвену вечеру, у суботу, 2 новембра, у 20 сати. Улазница је само 10 динара, а сервираће се једно „народно јело“. Приређивачи позивају чланство Матице и свих београдских соколских друштава да у што већем броју посете ову приредбу, тим више, што је чист приход намењен добротворним циљевима Матице. Сл. Ниб.

Jubilej br. Viktora Cara Emina

Danas, 1 novembra, navršava 70 godina života naš brat Viktor Car-Emin, jedan od najuglednijih jugoslovenskih književnika i boraca za pobjedu naše nacionalne stvari.

Brat Car je rođen u opštini Mošćenice, u Istri, pa je kao nastavnik služio u raznim krajevima Istre, dok nije bio otpušten iz službe, zbog pisanja u opatijском »Narodnom listu«. Docnije je služio u Voloskom i u Sušaku. Ali najveći deo svoga rada posvetio je »Družbi Sv. Ćirila i Metode za Istru«, u kojoj je, u to vreme, bilo okupljeno sve kulturno delovanje tamošnjih Hrvata. Punih 25 godina je proveo na mestu glavnog sekretara Družbe, stekavši neprocenjive zaslugete za kulturni preporod našeg sveta u tom kraju. Istovremeno je uređivao čitav niz listova, kao »Istarsku riječ«, »Mladog Istranina« itd. Posle ujedinjenja preselio se na Sušak, gde je nastavio izdavanjem »Mladog stražara« i uređio drugo izdanje »Istarskih narodnih pesama«, itd.

Književni rad brata Cara-Emina je veoma značajan i opsežan. Njegovi raniji romani, »Pusto ognjište«, »Usahlo vrelo«, »Iza plime« itd. prikazuju život našeg pomorskog sveta u Istri, a naročito u Voloskom i Opatiji, njihovu žilavu borbu za ekonomsku, socijalnu i nacionalnu samostalnost, krizu koja je nastala u životu našeg primorja, dolaskom parnih brodova, i svu patrijarhalnu lepotu našega primorskog ambijenta, pesničku draž njegove prirode i veru u bolje dane. Drugi njegovi romani, kao »Pod

sumnjom«, »Presječeni putevi« i najnoviji, »Suor Aurora Veronika«, koji je objavljen pre nekoliko dana, crpljeni su iz istorijskih borbi naših junaka, u XV i XVI veku, protiv tudinskog prezimanja na naše krajeve i protiv intriga raznih mračnih i natražnjačkih elemenata. Viktor Car-Emin je napisao još čitav niz pripovedaka, drama i ostalih književnih radova, koji su mu stekli općenito priznanje.

Kao u svagdanjem životu, tako i u svom književnom radu, Viktor Car-Emin je u svakom retku žarki jugoslovenski rodoljub, pesnik borbe i otpornosti, pun vere i optimizma, u jednu reč pravi književnik Sokol! Sokolstvo mu je priraslo duši od mladih dana, pa je živo saradivao u istarskom sokolstvu, jednako kao to i danas pretstavlja najugledniji lik sokolstva na Sušaku, u čijoj sredini vrlo marljivo saraduje. I »Sokolski glasnik« se ponosi što ga ima za svoga saradnika.

Jugoslovenski Sokoli će najuspešnije čestitati 70-ti rođendan svom velikom i zaslužnom bratu, ako što marljivije čitaju i šire njegova dela, koja su nesumnjivo najpodesnije štivo za svakog sokolskog omladinca i odraslog čoveka, jer će se iz njih, pored visokog umetničkog užitka, crpiti i duboke istorijske pouke, nepokolebljivu nacionalnu veru, istinski duh napretka i široku jugoslovensku svest. Bratu Viktoru Caru-Eminu želimo, da nam još dugo poživi i da doživi bolje i sretnije dane, za sebe i za sve ono što najviše voli!

Одликовање соколских стрелаца

Ценећи патриотски и за војску од велике важности рад соколских јединица, са највишег места одобрено је, да се и чланови стрелачких отсека, друштава и чета, могу одликовати војничком медаљом „Добром стрелцу“, ако испуне услове, предвиђене Правилником, одштампаним у књизи „Потребна знања за соколске стрелачке отсеке“.

По овоме правилнику код појединих соколских јединица, код којих постоје стрелачки отсеци, извршене су утакмице по „Правилнику за извођење утакмица у гађању у Сокољству“ (види исту књигу).

Савез Сокола примио је од Соколске жупе Марибор, списак за одликовање за 1940 годину за следећу браћу:

Сок. др. Словенске Коњнице, браћа: Фриц А. Александар, чиновнички приправник и Пристовшек Ф. Милош, трговачки помоћник.

Сок. др. Марибор Матица, браћа: Јурман Ј. Макс, пошт. чиновник, Берг Ф. Адолф, типограф и Михорко А. Милован, ђак.

Сок. др. Марибор III, браћа: Живковић Ј. Цветко, наредник водник, Хериц Ф. Виктор, механик и Пош. К. Конрад, клепар.

Сок. др. Словенградец, браћа: Ројник Иван, трговац, Ројник Карол, трговац, Трилер Станко, приватни чиновник, Крамер Јоже, банкарски чиновник и Вресуниг Јосип, кључавничар.

Сок. чета Св. Јуриј об Шчавиници: Корошак А. Драго, учитељ и Јордан Ј. Јанко, учитељ. Медаље и дипломе за одликовање добиће соколска друштва и чета преко жупе, а жеља је,

да се медаље и дипломе предају одликованим на свечан начин.

Савез Сокола и са своје стране честита одликованим, и позива и осталу браћу, да се угледају на њих, за добро Краља и Отаџбине.

СВЕЧАНОСТИ У СРЕМСКОЈ МИТРОВИЦИ

У недељу, 3. о. м., одржаће се у Сремској Митровици велике свечаности, приликом годишњице уласка српске ослободилачке војске у Срем. Прославу организује посебни одбор, у коме је заступљено 40 културних удружења. Свечаностима, које ће бити преношене преко радија, присуствоваће велико мноштво народа из читавог Срема. Позвани су и бројни одличници, међу осталима: генерал брат Максимовић, командант ослободилачких чета, пуковник Масаловић, шеф кабинета Министра војске, ађутант Њ. В. Краља, пуковник Петровић и сви официри ослободилачких јединица, директор радиостанице, г. Краков итд. Свечаност ће отпочети благодарењем после чега ће бити приређена свечана академија, коју ће отворити старешина Соколског друштва, брат Б. Новковић.

SIRENJE SOKOLSTVA U SLOVENAČKOJ

Kako javlja ljubljansko »Jutro«, u Sloveniji ima oko 280 sokolskih jedinica, čiji će broj znatno biti povećan, osnivanjem sokolskih bratstava, jer su mnoga društva rešila da osnuju u svojoj okolini bar po jedno sokolsko bratstvo. Sokolska bratstva se mogu osnivati, kako je poznato, u svakom mestu, gde je bar 6 članova.

DOGAĐAJI U SVETU

Između Italije i Grčke došlo je do oružanog sukoba. Italijanska vlada predala je grčkoj ultimativnu notu, u kojoj se žalila, da Grčka dopušta Engleskoj da izvođa izvesne ratne planove na grčkom teritoriju, pa je tražila ustupljenje izvesnih vojnih baza. Grčki predsednik vlade, g. Metaksas, je izjavio, da takva nota znači isto što i objavu rata, pa su još istoga dana započela neprijateljstva. Međutim, ni do danas nije došlo do jačih sukoba, na albanskoj granici, a Italijani su napali iz zraka samo jedan aerodrom blizu Atine. Grčka vlada je izdala proglas, u kome kaže, da će Grci do poslednjeg čoveka braniti nezavisnost otadžbine.

Italijani tvrde, da njihova akcija ima defanzivni karakter, zbog engleskih uplitanja, a nemački listovi ističu ubedenje, da će konflikti biti brzo rešeni, pa vele da Nemačka ne želi da se ratni sukob proširi na Balkan. Još uvek se italijanski poslanik nalazi u Atini, a grčki u Rimu. Tvrdi se, da je Velika Britanija obećala punu pomoć Grčkoj, ali još nema pojedinosti o britanskoj akciji u tom pogledu. Što se tiče ostalih država na Balkanu, turska štampa piše simpatično o Grčkoj, ali je turska vlada uzela stav isčekivanja, a Bugari izjavljuju da će ostati neutralni, dok i druge države na Balkanu ostaju neutralne. Još je nepoznato držanje Amerike i Sovjetske Rusije u pogledu ovog sukoba.

U ponedeljak je u Firenci došlo do sastanka između g. Hitlera i g. Musolinia. Ovaj sastanak je izazvao veliku pažnju u čitavom svetu i tvrdi se, da mu je cilj bio, da još jače manifestuje kompaktnost sila osovine i njihovu odluku, da stvore nov poredak u Evropi. Još pre toga je veliku pažnju izazvao sastanak g. Hitlera sa maršalom g. Petenom, kao i sastanak g. Hitlera sa generalom Frankom. Općenito se tvrdi, da se radi o saradnji između Nemačke i Francuske, ali se ništa pouzdano ne zna o obimu te saradnje. Dok ima listova koji tvrde, da bi Francuska aktivno učestvovala u borbi protiv Engleske, ili da bi bar ustupila svoje baze na Mediteranu za tu borbu, uverava se s druge strane, da te vesti nisu tačne. Sastanak u Firenci imao je u svakom slučaju cilj, da pospeši uređenje odnosa sila osovine prema Francuskoj, ali još više od toga nastojanje, da se povede što jača akcija protiv Engleske.

Bugarski list »Slovo« objavljuje zanimljiv članak prof. Stajnova, u kome se kaže, da će nakon rata Engleska imati posve drugi izgled, bez obzira na to, kako će rat biti završen. U Engleskoj vlada danas geslo, da treba stvoriti »novu Englesku«, pa je pod pritiskom radničke stranke, koja je ušla u Čerčilovu vladu, čitav ekonomski život Velike Britanije stavljen na raspoloženje državi, koja ima pravo da zapleni svu privatnu imovinu, u korist javnog dobra. Nije to međutim jedini revolucionarni gest u engleskom javnom životu. Jednakost u patnjama i u nespavanju, u podzemnim zakloništim, gde se okupljaju svi slojevi Londona, jako utiče na psihološku promenu u javnosti. Odlazak Čemberlena predstavlja revoluciju i na političkom području, tako da je danas Čerčil, kao vođa konzervativaca, bliži radničkoj stranci i krajnjim levičarima, nego li engleski liberalci. Novi ljudi dolaze na površinu, kao ministar Bevin, sir Straford Krips itd.

Povodom neprijateljstva koja su nastala između Italije i Grčke, naša i strana štampa beleži podatke o brojčanom stanju grčke vojske i mornarice. Prema tim podacima, grčka ratna mornarica se sastoji iz jedne linijske ratne lađe, »Averov«, sagrađene god. 1910, a modernizovane g. 1927, koja ima 9.450 tona. Grčka mornarica ima nadalje i jednu laku krstaricu, osam razarača, 13 torpiljerki, 6 podmornica i nekoliko manjih, pomoćnih ratnih lađa. Što se kopnene vojske tiče, vojna služba je u Grčkoj obavezna od 21 do 50 godina a kadrovski rok traje 2 godine. Vojska je podeljena na 4 armije, po deset divizija, i sem toga jedna konjanička divizija. Mirnodopsko satnje grčke vojske iznosi 53 hiljade. Pošto Grčka ima oko 6.900.000 stanovnika, može u slučaju opšte mobilizacije da dosegne broj od maksimum 750.000.

Краљу Петру Другом

Много је дошло и прошло генерација

Од доласка Словена на полуток Балкана.

Много је проливиено крви и подељено мегдана

да би се створио један народ и једна нација.

Много је нестало свирепих паша и султана,

Крволочних јањичара и незаситних дахија,

под којима је вековима мајка Србија

Роптала и зверски била спутана.

Док се је народу прави Вођа нашао,

да га поведе и ослободи свих патњи и мука,

и створи Геније он и Божја рука

Од Војда Карађорђа до Петра прауника.

Кога је себи народ на Орашцу изабрао

Да би њиме срећно и вечито владао!

Бранислав Буљубашић

СМРТ ЈЕРЕМИЈЕ ЖИВАНОВИЋА

У недељу је умро у Београду Јеремија Живановић, сенатор и бан у пензији, бивши гувернер Н. В. Краља, у старости од 66 година. Покојни Живановић родом је из околине Зајечара, студирао је словенску филологију, којој је и доцније посветио добар део живота.

Као професор службовао је у Зајечару и Београду. Од 1912 до 1914 био је народни посланик, а после ослобођења начелник Министарства просвете, са којим је положио изабран за професора Више педагошке школе. Бавио се много и књижевним радом, уређивао је часописе »Грдину« и »Венац«, итд. Његов рад на школској књижевности био је јен алично запажен. За рад на националном пољу доживео је заслужено признање бројним одликовањима. Поч. Живановићу приређена је величанствена сахрана. Између великог броја венаца запажен је леп венац Н. В. Краља Петра II. Јм.

IZ Č. O. S.

Na utakmicama članica Č.O.S., Češke amaterske atletske unije i Radničkih gimnastičkih društava, u prostim granama na Stranovskom stadionu u Pragu pobedila je sjajno vrsta članica Č.O.S. sa bodova 119 prema 84:54. Kao pojedinka ovih utakmica prva je sestra A. Sanatarinsova. Ovom pobedom sokolske takmičarke postale su najbolje u lakoj atletici Češke i Moravske.

Najbolji postignuti rezultati u skokovima ove godine u Č. O. S. jesu: u visini 193 br. Fidler, u daljinu 673 sm br. Rihosek, motkom 360 cm braća Klasek, Suhna, Svoboda, u troskoku 13.13 m bez Koubu.

Žensko načelništvo Č. O. S. pobrinulo se u ovoj godini za 6 prednjačkih tečajeva po 14 dana. Uslov za prijem u tečajeve je društveni prednjački ispit.

Sokolska župa Dr. J. Vanička u Brnu poklanja veliku pažnju igrama: »odbojka«, »košarka«, i »hazena«. Ovogodišnja sezona u tome pravcu pokazuje vanredni napredak. U »odbojci« je učestvovalo 45 vrsta, od kojih 31 članova i 14 naraštajaca u 7 razreda. U dva kola za župsko prvenstvo odbojke bilo je 138 susreta sa 314 sleta. Prvak je Sokol u Slavkoviću. — U »košarki« je igralo 22 vrste i to 14 vrsti članova i 8 naraštajaca u 3 razreda. Susreta je bilo 94 sa 3739 ubačaja lopte u korpu u srazmeri 2320:1419 za pobednike. Prvak župe je Sokol Kralovo Pole. — U »hazeni« učestvovalo je 36 vrsta od kojih 21 članova i 15 naraštajaca u 5 razreda. Susreta 156 sa 1827 kapija u srazmeri 1354:473 za pobednike. Prvak župe je Sokol Husovice.

U sokolskim društvima Češke tokom 1939 god. prešlo je iz naraštaja u članstvo ukupno 5218

dečaka i devojaka od kojih je sada 2941 članova i 2277 članica.

Na veslačkim utakmicama Č. O. S. na Vltavi - pruga Zlilov — Smihov učestvovalo je 32 članova i 30 članica. Na startu je bilo 25 čamaca. M. Vjč.

Rad sokolske omladine u Krku

Pišu nam iz Krka: Sokolska omladina u Krku nije zastala u radu, niti se plaši bilo kakvih zapreka, već smijelo kroči u radu za bolju budućnost naše lipe domovine. Zanos naše omladine i volja za radom pokazali su se ponovo na skupštini naraštajskog odsjeka, 29 pr. m., koja se pretvorila u spontanu manifestaciju jugoslovenskih i sokolskih ideala.

Nakon podnetih izveštaja o uspješnom radu, birana je nova uprava u koju su ušli naši agilni daci-naraštajci: predsjednik Marcel Velfl, potpredsjednik R. Kraljić, tajnik Nikola Lučina, prosvjetar Đurđica Golmajer, blagajnik Marijan Cukar, načelnik Petar Skarpa, načelnica Nives Kallanj i Ruža Žuklić, Jelka Vivoda, D. Radolović i B. Čač.

Skupštini je prisustvovao, u ime društva, starešina brat Valentin Žuklić, sa većim brojem starije braće. Vatren govor održao je brat Lučina, pa je skupština zaključena pjevanjem »Oj Sloveni«.

Ovom prilikom oprostio se sa braćom iz Krka, bivši starešina krčkog sokola i bivši direktor mjesne gimnazije, brat Edo Štefan, čijim odlaskom društvo Krk gubi jednog od najagilnijih radnika.

Sokolske dopisne karte

Savez Sokola K. J. je izdao dve vrlo ukusne i upečatljive dopisne karte, od kojih jedna predstavlja Sokola sa

zastavom u ruci i sa pozivom »Budi Sokol!«, a druga Sokola sa mačem, a belim orlom i sa zastavom, a sa strane su ispisane reči Blaženopočivšeg Viteškog Kralja Aleksandra: »Sokoli, otkolevke do groba dužni ste služiti samo Jugoslaviji i jugoslovenskoj ideji. Njene su vaše mišice i vaša srca, i nje ne imaju da su sve radosti ideali, vaše težnje i sva vaša pregnuća«.

Dopisne karte izradene su u bojama, a treba da posluže sokolskoj propagandi, širenju narodno - odbrambenog duha u današnjim sučbenosnim vremenima. Izradio ih je brat Sava Rajković akademski slikar, a poručuju

se kod Saveza Sokola K. J. Beograd. Cena pojedine karte je jedan dinar, a jedinice koje poruče karte kod Saveza, dobijaju ih po 50 para komad. Čist prihod od prodaje ovih karata pojedincima, ide u Narodno-odbrambeni fond. O ovome su već obavestene sve jedinice okružnicom. — Karte su štampane latinicom, ćirilicom i slovenački.

Sokoli, — upotrebljavajte od sada samo svoje sokolske dopisne karte, za sve pozdrave, sva čestitanja i svu kraću korespondenciju! Time ćete podupreti sokolski narodno-odbrambeni rad i širiti sokolsku misao kod vaših poznanika i prijatelja.

Соколима који се служе скраћеним роком у кадру

У »Службеном војном листу« Бр. 40 за 1940 год. на страни 2539 оштампано је наређење Господина Министра војске и морнарице Ђ.Бр. 36315 од 23 октобра тек. године следеће садржине:

»Поводом покренутог питања како се има поступити са повлашћеним члановима Савеза Сокола Краљевине Југославије у погледу дослужења рока службе по новим законским одредбама, на предлог начелника Главног генералштаба Ђ.Ор.Бр. 1763 40, — објашњавам:

Одредбама чл. 42 и 49 Закона о устројству војске и морнарице предвиђено је, да регрути — чланови Савеза Сокола Краљевине Југославије — служе у кадру мање три месеца односно 45 дана од одређеног им рока. Према томе ово време има им се урачунати као скраћење рока.

С тога, све оне кадрове — чланове Сокола Краљевине Југославије, који су закључно до 31 августа тек. године, као дана ступања на снагу Уредбе о изменама и допунама Закона о устројству војске и морнарице МСБр. 1161/40, отслужили свој овако скраћени кадровски рок не позивати на дослужење рока, а у колико су још задржати одмах их отпустити.«

Предње објављујемо заинтересованој браћи ради знања.

Reči i govori Viteškog Kralja Aleksandra u slovenačkoj knjizi

Organizacija vojnih dobrovoljcev je, ob odkritju spomenika Kralju Aleksandru I. v Ljubljani, izdala in založila tretji zvezek »Dobrovoljske knjižnice«: BESEDE KRALJA ALEKSANDRA I. Knjiga je edinstveno tovrstno delo ter je krasno opremljena. Vkljub njeni obsežnosti — ima 140 strani — je prodajna cena knjige izredno nizka, namreč din. 10.—. Gradivo za knjigo je zbral in uredil naš tovariš, Rajko Paulin. S knjigo »Besede Kralja Aleksandra I«, ki gotovo zasluži, da pride v vsako slovensko hišo, so se vojni dobrovoljci in z njimi vsi Slovenci ponovno na najlepši način oddolžili spominu na našega nepozabnega Viteškega Kralja Aleksandra I. Zedinitelja.

Knjiga se dobi pri: Sreska organizacija vojnih dobrovoljcev v Ljubljani, Franciškanska ul. 10.

Sadržina sokolskih listova

»SOKOLSKI VESNIK«

List za sokolsko vaspitanje dece i naraštaja, koga već devenu godinu izdaje u Sremskoj Mitrovici brat Dimitrije Rašić, donosi raznovrstan sadržaj, ispunjen prizorima najmlađih saradnika, u besmi i prozi, kao i člancima i sastavima odraslih. Naročito je značajan članak o bratu Maksimoviću, generalu, kao osloboditelju Srema, koji također saraduje u ovom broju, sa uzbudljivim člankom: »Iz ratnih zabeležaka«. Tu je i pismo školske dece iz Divoša, bratu Maksimoviću, kao njegov odgovor. — »Sokolski Vesnik« izlazi jednom mesečno, a ceta mu je samo 10 dinara na godinu.

Резултати Савезних стрељачких утакмица у Београду. 19 и 20 октобра

(Наставак)

ПУШКА НА 200 МЕТАРА ЧЛАНОВИ ПО ОДЕЉЕНИМА

1. Крачун Звонко, Марибор	60
Михорко Милован	44
Турч Влодо	19
Свега	123
2. Бег Адолф, Марибор	63
Лушин Душан	32
Цестник Перо	6
Свега	101
3. Капор Радослав, Сарајево	64
Милосављевић Воја	13
Гогин Мирко	11
Свега	88
4. Биртић Фрањо, Загреб	44
Рогин Бранко	39
Микуличин Иван	0
Свега	83
5. Николић Бран., Београд	55
Костић Милосав	24
Мошић Драгомир	0
Свега	79
6. Миленко Тасић, Београд	48
Бубаловић Јован	28
Вучковић Синиша	0
Свега	76
7. Бертеље Андреј, Земун	67
Бублин Виктор	3
Шпољар Радомир	1
Свега	71
8. Поповић Живко, Сарајево	39
Илић Сретен	20
Говедарица Манојло	2
Свега	61
9. Ђорђевић Л., Нови Сад	42
Калбах Јосип	11
Чањин Павел	0
Свега	53
10. Кесић Ђуро, Београд	52
Живојиновић Петар	0
Ђурић Војислав	0
Свега	52
11. Тодоровић К., Сарајево	33
Шпирин Душан	12
Богојевић Никодије	0
Свега	45
12. Лах Мартин, Цеље	43
Циглер Славко	0
Чеховин Јуриј	0
Свега	43
12. Вречко Алексеј, Цеље	32
Пикл Јоже	11
Смола Феликс	0
Свега	43
13. Ананије Мар., Београд	35
Томић Гојко	7
Мандић Лазар	0
Свега	42
14. Путник Н., Петровград	41
Марков Жива	0
Матић Страја	0
Свега	41
15. Марковић Сретен, Ниш	33
Дугић Лазар	2
Бранковић Драгољуб	0
Свега	35
16. Трилер Игор, Крањ	18
Капус Иван	15
Рутар Милош	1
Свега	34
17. Отокар Новотни, Београд	21
Штепинец Јозеф	10
Стражински Звонимир	0
Свега	31
18. Стевин Светозар, Београд	26
Блажен Мирослав	0
Бућан Станко	0
Свега	26
19. Липовшек Фердо, Цеље	23
Дролц Винко	0
Мекинда Едвин	0
Свега	23
20. Др. Жужић Саво, Цеље	19
Гробелник Густ	0
Цокан Лудвик	0
Свега	19
21. Живковић Цв., Марибор	18
Банич Иван	0
Крањц Иван	0
Свега	18
22. Компаре Станко, Крањ	15
Керстник Лад	0
Грчман Иван	0
Свега	15
23. Рељић Михајло, Београд	13
Павловић Чедомир	1
Митровић Милутин	0
Свега	14
23. Кун Владислав, Београд	14
Церовић Бранко	0
Вишекруна Бранко	0
Свега	14
24. Ибрашимовић С., Тузла	7
Милосављевић Радојко	0
Локвени Карло	0
Свега	7
24. Принц Лав., Сарајево	0
Ђурасовић Лазар	7
Радичевић Бранко	0
Свега	7

ЧЛАНОВИ ПОЈЕДИНЦИ

1. Бертеље Андреј, Београд	67
2. Капор Радослав, Сарајево	64
3. Бег Адолф, Марибор	63
4. Крачун Звонко, Марибор	60
5. Николић Бранислав, Београд	55
6. Кесић Ђуро, Београд	52
7. Цасић Миленко, Београд	48
8. Михорко Милован, Марибор	44
9. Биртић Фрањо, Загреб	44
10. Ђорђевић Лазар, Нови Сад	42
11. Путник Иван, Петровград	41
12. Рогин Бранко, Загреб	39
13. Поповић Живко, Сарајево	39
14. Марковић Сретен, Ниш	33
15. Тодоровић Крсто, Сарајево	33
16. Лушин Душан, Марибор	32
17. Вречко Алексеј, Цеље	32
18. Бубаловић Јован, Београд	28
19. Стевин Светозар, Београд	26
20. Костић Милосав, Београд	24
21. Липовшек Фердо, Цеље	23
22. Новотни Отокар, Београд	21
23. Илић Сретен, Сарајево	20
24. Турчић Владо, Марибор	19
25. Др. Жужић Саво, Цеље	19
26. Трилер Игор, Крањ	18
27. Живковић Цветко, Марибор	18
28. Капус Иван, Крањ	15
29. Компаре Станко, Крањ	15
30. Кун Владимир, Београд	14
31. Новаковић Раде, Загреб	14
32. Милосављевић Воја, Сарајево	13
33. Рељић Михајло, Београд	13
34. Шпирин Душан, Сарајево	12
35. Гогин Мирко, Сарајево	11
36. Пикл Јоже, Цеље	11
37. Калбах Јосип, Нови Сад	11
38. Штепинец Јозеф, Београд	10
39. Ђурасовић Лазар, Сарајево	7
40. Ибрашимовић Салим, Сарајево	7
41. Томић Гојко, Београд	7
42. Цестник Перо, Марибор	6
43. Мирник Богдан, Цеље	4
44. Гацпарут Драго, Цеље	3
45. Буслин Виктор, Београд	3
46. Говедарица Манојло, Сарајево	2
47. Ивановић Буда, Београд	2
48. Бичерахов Ђорђе, Београд	2
49. Рутар Милош, Крањ	1
50. Милошевић Роми, Цеље	1
51. Спољар Радомир, Београд	1
52. Павловић Чедомир, Београд	1
53. Принц Лавослав, Радићев	1
54. Бранко, Богојевић Никодије	1
55. Божић Иван, Крањ Иван, Бранковић Драгољуб, Микуличин Иван, Милосављевић Радојко, Локвени Карло, Смола Феликс, Мекинда Едвин, Дролц Винко, Керстник Лад, Грчман Иван, Циглер Славко, Чеховин Јуриј, Штепинец Хинко, Земљич Бојо, Плахута Ј., Малек Јожеф, Втурило Теодор, Гацпарут Фрањо, Рајсингер Оскар, Вовк Антон, Малек Радомир, Спичек Драгутин, Илић Милорад, Ђесаров Васа, Томашевић Мило-	0

ПУШКА 400 метара Чланови по одељењима

1. Маровић Ананије, Београд	72
Томић Гојко	17
Мандић Лазар	2
Свега	91
2. Смола Феликс, Цеље	57
Пикл Јожа	21
Вречко Алексеј	0
Свега	78
3. Тасић Миленко	67
Вучковић Синиша, Београд	6
Бубаловић Јован	0
Свега	73
4. Принц Лавослав, Сарајево	52
Радићевић Бранко	16
Ђурасовић Лазар	0
Свега	68
5. Рељић Михајло, Београд	40
Павловић Чедомир	16
Митровић Милутин	0
Свега	56
6. Вишекруна Бранко, Београд	26
Кун Владислав	23
Церовић Бранко	0
Свега	49
7. Бичерахов Ђорђе, Београд	30
Копша Андреј	18
Алексијевић Владимир	0
Свега	48
8. Марковић Сретен, Ниш	12
Дугић Лазар	11
Бранковић Драгољуб	9
Свега	32
8. Гробелник Густ, Цеље	32
Др. Жужић Саво	0
Цокан Лудвик	0
Свега	32
9. Лушин Душан, Марибор	20
Цестник Перо	5
Бег Адолф	0
Свега	25

10. Гогин Мирко, Сарајево	24
Капор Радослав	0
Милосављевић Воја	0
Свега	24
11. Николић Бранислав, Београд	14
Мошић Драгомир	6
Костић Милосав	0
Свега	20
12. Локвени Карло, Тузла	19
Милосављевић Радојко	0
Ибрашимовић Салим	0
Свега	19
13. Лах Мартин, Цеље	18
Циглер Славко	0
Чеховин Јуриј	0
Свега	18
14. Земљич Бојо, Цеље	17
Штепинец Хинко	0
Плахута Ј.	0
Свега	17
15. Ронац Вељко, Петровград	12
Матић Страја	2
Путник Ненад	0
Свега	14
15. Прајсингер Оскар, Крањ	12
Керстник Лад	2
Вовк Антон	0
Свега	14
16. Капус Иван, Крањ	13
Трилер Игор	0
Рутар Милош	0
Свега	13
17. Михајло Леонид, Београд	11
Гвозденић Сергије	0
Попов Иван	0
Свега	11
18. Букач Стеван, Петровград	8
Марков Живан	0
Глигоров Војин	0
Свега	8
19. Дролц Винко, Цеље	6
Мекинда Едвин	0
Липовшек Фердо	0
Свега	6
20. Блажен Мирослав, Београд	4
Стевин Светозар	0
Бућан Станко	0
Свега	4
21. Богојевић Никодим, Сарајево	2
Шпирин Душан	0
Тодоровић Крсто	0
Свега	2
22. Штепинец Јозеф, Стражински Звонимир, Новотни Отокар, Калбах Јосип, Ђорђевић Лазар, Чањин Павел, Мирник Богдан, Милошевић Роми, Пшеничник Милан, Ракинић Милутин, Пауљев Зоран, Кацпетин Радивоје, Бертеље Андреј, Шпољар Владимир, Бублин Виктор, Поповић Живко, Говедарица Манојло, Илић Сретен, Рогин Бранко, Микуличин Иван, Биртик Фрањо,	0

Михорко Милован, Звонко Крачун, Турч Влодо, Живковић Цветко, Банич Иван, Крањц Иван — сви са 0.

Чланови појединци

1. Маровић Ананије, Београд 72
2. Миленко Тасић, Београд 67
3. Смола Феликс, Цеље 57
4. Принц Лавослав, Сарајево 52
5. Миханло Рељић, Београд 40
6. Гробелник Густ, Цеље 32
7. Бичерахов Ђорђе, Београд 30
8. Вишекруна Бранко, Београд 26
9. Гогин Мирко, Сарајево 24
10. Кун Владислав, Београд 23
11. Пикл Јоже, Цеље 21
12. Лушин Душан, Марибор 20
13. Локвени Карло, Тузла 19
14. Лах Мартин, Цеље 18
15. Ђесаров Васа, Београд 17
16. Земљич Бојо, Цеље 17
17. Томић Гојко, Београд 17
18. Чедомир Павловић, Београд 16
19. Радићевић Бранко, Сарајево 16
20. Николић Бранислав, Београд 14
21. Капус Иван, Крањ 13
22. Прајсингер Оскар, Крањ 12
23. Ронац Вељко, Петровград 12
24. Сретен Марковић, Ниш 12
25. Дугић Лазар, Ниш 11
26. Михејев Леонид, Београд 11
27. Илић Милорад, Београд 11
28. Бранковић Драгољуб, Ниш 9
29. Букач Стеван, Петровград 8
30. Грчман Иван, Крањ 7
31. Дролц Винко, Цеље 6

(Свршетак у идућем броју)

ТКО ЈЕ MALOKRVAN, BLIJED

уопће слабог здравља, нека употребите најновији специјалитет „FERRODOVIN“ који отвара ванредан апетит и врло брзо опоравља свалу особу којој је било каква болест нарушила здравље. За добар успех довољне су 2-3 флаше. Цијена 1 fl. D. 40.- са поштом D. 45.-, 3 fl. D. 120.-. Proizvoda Mr. Ph. A. Mrkušić, apotekar u Mostaru (banovina Hrvatska). Dobiva se i u apotekama Reg. S. Br. 668232. (4-st)

ЗА DAME

MANTLOVI haljine i bluze

NAJVECI IZBOR U SPECIJALNOJ RADNJI ŽENSKJE KONFEKCIJE

„TOGA“

PINKAS I KOMP. Beograd
Knez Mihailova br. 8 (ugao)
(6-11)

ХРОМАТИЧНЕ ПУШКЕ

HONNER

ТРАЖИТЕ БЕСПЛАТАН ЦЕНОВНИК

SCALA

БЕОГРАД КРАЉА МИЛАНА 9. ТЕЛ. 20-333

ЧАСОВНИЧАР И ЈУВЕЛИР

М. МИТРОВИЋ

Теразије 22 (до Москве)

има швајцарских часовника за руку и џеп, златног накита, кристала, сребра, пехара и плакета

Браћи и сестрама попуст

Дене врло солидне. Стручан рад

Гражите цене за израду

КЛИНАЦА И ЗНАЧАКА

(3-st)